

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

דיני חוקה – כניסה ויציאה מישראל – כניסה לישראל

תוכן ענינים

6	Go	פרק ראשון: רשות כניסה וישיבה	
6	Go	הוראות כלליות	סעיף 1
6	Go	סוגי אשרות ורשיונות ישיבה	סעיף 2
6	Go	הארכת אשרות ורשיונות ישיבה	סעיף 3
6	Go	הארכת אשרות ורשיונות ישיבה לעובד זר, והגבלת מתן אשרות ורשיונות חוזרים	סעיף 3א
8	Go	הארכת אשרות ורשיונות ישיבה לזכאי שבות	סעיף 3ב
9	Go	החלפת רשיונות ישיבה	סעיף 4
9	Go	אשרות חוזר	סעיף 5
9	Go	קביעת תנאים	סעיף 6
9	Go	פרק שני: סדרי כניסה וסדרי יציאה	
9	Go	תחנות גבול	סעיף 7
9	Go	יציאה מישראל	סעיף 7א
9	Go	ביקורת הגבולות	סעיף 8
9	Go	בדיקת רשות הכניסה	סעיף 9
9	Go	הרחקת מי שאינו רשאי להיכנס	סעיף 10
10	Go	תנאים למתן אשרה ורשיון לעובד זר	סעיף 10א
10	Go	פרק שלישי: ביטול אשרות ועבירות	
10	Go	סימן א': ביטול אשרות	
10	Go	ביטול אשרות וכו'	סעיף 11
10	Go	ביטול רישיון לישיבת קבע בשל הפרת אמונים	סעיף 11א
11	Go	סימן ב': עבירות שונות	
11	Go	עבירות	סעיף 12
11	Go	סימן ג': הסעה שלא כדין	
11	Go	הסעה שלא כדין	סעיף 12א
14	Go	סימן ד': סדרי דין מיוחדים	
14	Go	סדרי דין מיוחדים	סעיף 12א1
15	Go	סימן ה': הלנה והעסקה שלא כדין	
15	Go	הגדרות סימן ה'	סעיף 12ב1
15	Go	הלנה והעסקה שלא כדין	סעיף 12ב2
15	Go	הלנה והעסקה בנסיבות מחמירות	סעיף 12ב3
16	Go	צו מינהלי להגבלת שימוש במקום	סעיף 12ב4
16	Go	צו שיפוטי להגבלת שימוש במקום	סעיף 12ב5
16	Go	שיקולים למתן צו הגבלת שימוש במקום	סעיף 12ב6
16	Go	תוכנו של צו הגבלת שימוש במקום	סעיף 12ב7
16	Go	ביצוע צו הגבלת שימוש במקום	סעיף 12ב8
17	Go	צו התליית רישיון או היתר עיסוק	סעיף 12ב9
17	Go	הטלת עונש של התליית רישיון או היתר עיסוק	סעיף 10ב12

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

נוסח מלא ומעודכן

17	Go	סמכות עניינית ומקומית במתן צווים	סעיף 11ב12
17	Go	סימן ו': הוראות שונות	
17	Go	הפרת צו הגבלת שימוש במקום	סעיף 12ב12
17	Go	חזקה	סעיף 13ב12
17	Go	אחריות נושא משרה בתאגיד	סעיף 14ב12
18	Go	חילוט	סעיף 15ב12
18	Go	פיקוח	סעיף 12ג
18	Go	ביצוע	סעיף 12ד
18	Go	פרק רביעי: הרחקה ומשמורת	
18	Go	סימן א': הרחקה, משמורת ושחרור בערובה	
18	Go	הרחקה מישראל	סעיף 13
19	Go	משמורת	סעיף 13א
19	Go	משמורת זמנית	סעיף 13ב
19	Go	מועד למתן החלטה	סעיף 13ג
19	Go	מינוי פקחים	סעיף 13ד
20	Go	סמכויות אכיפה	סעיף 13ה
20	Go	שחרור בערובה	סעיף 13ו
21	Go	החזרה למשמורת וחילוט ערבות	סעיף 13ז
21	Go	תנאי משמורת	סעיף 13ח
21	Go	סייג לתחולת חוק סדר הדין הפלילי	סעיף 13ט
21	Go	הוצאה מישראל	סעיף 13י
22	Go	סימן ב': בית דין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין	
22	Go	בית דין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין	סעיף 13יא
22	Go	תפקידי בית הדין לביקורת משמורת	סעיף 13יב
22	Go	אי תלות	סעיף 13יג
22	Go	הבאה לפני בית הדין לביקורת משמורת	סעיף 13יד
23	Go	סמכויות בית הדין לביקורת משמורת	סעיף 13טו
23	Go	עיון חוזר	סעיף 13טז
23	Go	פניה לבית הדין לביקורת משמורת בכל עת	סעיף 13יז
23	Go	מקום הדיון	סעיף 13יח
24	Go	סדרי דיון, ראיות וסמכויות עזר	סעיף 13יט
24	Go	נוכחות בדיון	סעיף 13כ
24	Go	תשלום הוצאות	סעיף 13כ1
24	Go	תחולת הוראות חוק בתי דין מינהליים	סעיף 13כ2
24	Go	דיון באמצעים טכנולוגיים	סעיף 13כ3
25	Go	ערעור ועתירה מינהליים	סעיף 13כא
25	Go	תקנות לעניין בית הדין לביקורת משמורת	סעיף 13כא1
25	Go	פרק רביעי:1: בית דין לעררים	
25	Go	הגדרות	סעיף 13כב
25	Go	בית דין לעררים	סעיף 13כג
26	Go	ערר	סעיף 13כד
26	Go	תחולת הוראות חוק בתי דין מינהליים	סעיף 13כה
26	Go	טיעון לפני בית הדין לעררים	סעיף 13כו

26	Go	דיון באמצעים טכנולוגיים	סעיף 13כו
26	Go	עילות, סמכויות וסעדים	סעיף 13כז
26	Go	מסירת מסמכים לבית הדין לעררים ועיון העורר בהם	סעיף 13כח
27	Go	הצגת מידע חסוי	סעיף 13כט
27	Go	סופיות הדיון	סעיף 13ל
27	Go	ערעור מינהלי	סעיף 13לא
28	Go	ערעור היועץ המשפטי לממשלה על החלטה בעניין מידע חסוי	סעיף 13לב
28	Go	אי הסתמכות על מידע חסוי	סעיף 13לג
28	Go	תקנות לעניין פרק רביעי 1	סעיף 13לד
28	Go	שינוי התוספת	סעיף 13לה
29	Go	פרק חמישי: הוראות שונות	
29	Go	תקנות	סעיף 14
29	Go	ביצוע	סעיף 15
29	Go	העברת סמכויות	סעיף 16
29	Go	פטור	סעיף 17
30	Go	תחולה והוראות מעבר	סעיף 18
30	Go	ביטול ואישור תוקף	סעיף 19
30	Go	תוספת	

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952*

- * פורסם **ס"ח תשי"ב מס' 111** מיום 5.9.1952 עמ' 354 (**ה"ח תשי"ב מס' 106** עמ' 134).
- תוקן **ס"ח תשכ"ו מס' 479** מיום 20.7.1966 עמ' 52 (**ה"ח תשכ"ו מס' 675** עמ' 48) – תיקון מס' 1.
- ס"ח תש"ם מס' 984** מיום 18.8.1980 עמ' 227 (**ה"ח תש"ם מס' 1419** עמ' 30) – תיקון מס' 2 בסעיף 15 לחוק האזרחות (תיקון מס' 4), תש"ם-1980; תחילתו שלושה חודשים מיום פרסומו.
- ס"ח תשמ"ה מס' 1156** מיום 7.8.1985 עמ' 213 (**ה"ח תשמ"ה מס' 1736** עמ' 224) – תיקון מס' 4; ראה סעיף 4 לענין תחילה.
- ס"ח תשנ"ד מס' 1455** מיום 17.3.1994 עמ' 94 (**ה"ח תשנ"ד מס' 2229** עמ' 134) – הוראת שעה בסעיף 1(2) לחוק איסור הלנה (תיקוני חקיקה) (הוראות שעה), תשנ"ד-1994.
- ס"ח תשנ"ה מס' 1497** מיום 28.12.1994 עמ' 65 (**ה"ח תשנ"ד מס' 2299** עמ' 588) – תיקון מס' 5 בסעיף 5 לחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואיזור יריחו (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), תשנ"ה-1994; תחילתו ביום 1.1.1995.
- ס"ח תשנ"ה מס' 1504** מיום 10.2.1995 עמ' 118 (**ה"ח תשנ"ה מס' 2308** עמ' 48) – הוראת שעה בסעיף 1(2) לחוק איסור הלנה (תיקוני חקיקה) (הוראות שעה) תשנ"ה-1995.
- ס"ח תשנ"ו מס' 1556** מיום 17.1.1996 עמ' 39 (**ה"ח תשנ"ו מס' 2468** עמ' 330) – תיקון מס' 6 בסעיף 16 לחוק יישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה) תשנ"ו-1996.
- ס"ח תשנ"ו מס' 1575** מיום 14.3.1996 עמ' 168 (**ה"ח תשנ"ו מס' 2468** עמ' 330) – הוראת שעה בסעיף 1(2) לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה), תשנ"ו-1996; הפכה מהוראת שעה לתיקוני חקיקה בתיקון מס' 14. תוקן **ס"ח תשנ"ז מס' 1616** מיום 19.3.1997 עמ' 88 (**ה"ח תשנ"ז מס' 2593** עמ' 206) – הוראת שעה (תיקון מס' 1) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון), התשנ"ז-1997; תחילתו ביום 14.3.1997.
- ס"ח תשנ"ח מס' 1659** מיום 14.3.1998 עמ' 160 (**ה"ח תשנ"ח מס' 2697** עמ' 294) – הוראת שעה (תיקון מס' 2) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 2), התשנ"ח-1998. **ס"ח תשנ"ח מס' 1680** מיום 2.8.1998 עמ' 306 (**ה"ח תשנ"ח מס' 2717** עמ' 364) – הוראת שעה (תיקון מס' 3) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 3), התשנ"ח-1998; ר' סעיף 2 לענין הוראת מעבר. **ס"ח תש"ס מס' 1736** מיום 16.4.2000 עמ' 176 (**ה"ח תש"ס מס' 2858** עמ' 325) – הוראת שעה (תיקון מס' 4) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 4), התש"ס-2000; תחילתו ביום 14.3.2000 ור' סעיף 3 לענין הוראת מעבר. **ס"ח תש"ס א מס' 1778** מיום 13.3.2001 עמ' 150 (**ה"ח תש"ס א מס' 2980** עמ' 519) – הוראת שעה (תיקון מס' 5) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 5), התש"ס א-2001. **ס"ח תש"ס א מס' 1789** מיום 17.5.2001 עמ' 382 (**ה"ח תש"ס א מס' 2995** עמ' 595) – הוראת שעה (תיקון מס' 6) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 6), התש"ס א-2001. **ס"ח תש"ס א מס' 1808** מיום 6.9.2001 עמ' 566 (**ה"ח תש"ס א מס' 3034** עמ' 786) – הוראת שעה (תיקון מס' 7) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 7), התש"ס א-2001. **ס"ח תש"ס א מס' 1990** מיום 22.3.2005 עמ' 258 (**ה"ח תש"ס א מס' 163** עמ' 568) – הוראת שעה (תיקון מס' 8) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 8), התש"ס א-2005; תחילתו ביום 14.3.2005 ור' סעיף 3 לענין הוראת מעבר. **ס"ח תשס"ו מס' 2052** מיום 22.2.2006 עמ' 256 (**ה"ח הממשלה תשס"ו מס' 214** עמ' 162) – הוראת שעה (תיקון מס' 9) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 9), תשס"ו-2006. **ס"ח תשס"ז מס' 2088** מיום 27.3.2007 עמ' 146 (**ה"ח הממשלה תשס"ז מס' 266** עמ' 163) – הוראת שעה (תיקון מס' 10) בסעיף 1(2) לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 10), תשס"ז-2007. **ס"ח תשס"ח מס' 2142** מיום 27.3.2008 עמ' 387 (**ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 350** עמ' 276) – הוראת שעה (תיקון מס' 11) בסעיף 1(2) לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 11), תשס"ח-2008. **ס"ח תשס"ט מס' 2198** מיום 21.5.2009 עמ' 138 (**ה"ח הממשלה תשס"ט מס' 427** עמ' 312) – הוראת שעה (תיקון מס' 12) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 12), תשס"ט-2009. **ס"ח תש"ע מס' 2236** מיום 23.3.2010 עמ' 446 (**ה"ח הממשלה תש"ע מס' 478** עמ' 220) – הוראת שעה (תיקון מס' 13) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 13), תש"ע-2010. **ס"ח תשע"ב מס' 2344** מיום 14.3.2012 עמ' 203 (**ה"ח הממשלה תשע"ב מס' 630** עמ' 140) – הוראת שעה (תיקון מס' 14) בסעיף 2 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 14), תשע"ב-2012.
- ס"ח תש"ס מס' 1724** מיום 10.1.2000 עמ' 97 (**ה"ח תש"ס מס' 2824** עמ' 68) – תיקון מס' 7 בסעיף 23 לחוק ההסדרים במשק מדינת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת התקציב 2000), תש"ס-2000; תחילתו ביום 1.7.2000.
- ס"ח תשס"א מס' 1786** מיום 4.4.2001 עמ' 229 (**ה"ח תשס"א מס' 2929** עמ' 56) – תיקון מס' 8 בסעיף 7 לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2001), תשס"א-2001; תחילתו ביום 1.4.2001.

- [ס"ח תשס"א מס' 1804](#) מיום 7.8.2001 עמ' 502 ([ה"ח תשס"א מס' 2931](#) עמ' 108) – תיקון מס' 9; תחילתו 3 חודשים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1882](#) מיום 29.12.2002 עמ' 189 ([ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 4](#) עמ' 18) – תיקון מס' 10 בסעיף 35 לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2003), תשס"ג-2002; ר' סעיפים 36, 59 לענין תחילה.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1900](#) מיום 6.8.2003 עמ' 541 ([ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 48](#) עמ' 591) – תיקון מס' 11.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1930](#) מיום 11.3.2004 עמ' 312 ([ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 84](#) עמ' 350) – תיקון מס' 12.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1944](#) מיום 20.6.2004 עמ' 418 ([ה"ח הכנסת תשס"ד מס' 41](#) עמ' 74) – תיקון מס' 13.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1997](#) מיום 11.4.2005 עמ' 419 ([ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 143](#) עמ' 354) – תיקון מס' 14 בסעיף 55 לחוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), תשס"ה-2005; תחילתו ביום 1.1.2005.
- [ס"ח תשס"ה מס' 2020](#) מיום 8.8.2005 עמ' 746 ([ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 77](#) עמ' 298) – תיקון מס' 15 בסעיף 26 לחוק בתי משפט לענינים מינהליים (תיקון מס' 15), תשס"ה-2005.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2070](#) מיום 19.11.2006 עמ' 12 ([ה"ח הממשלה תשס"ז מס' 224](#) עמ' 192) – תיקון מס' 16.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2166](#) מיום 14.7.2008 עמ' 645 ([ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 378](#) עמ' 513) – תיקון מס' 17; ר' סעיף 3 לענין הוראת מעבר.
- [ס"ח תשס"ט מס' 2203](#) מיום 23.7.2009 עמ' 175 ([ה"ח הממשלה תשס"ט מס' 436](#) עמ' 348) – תיקון מס' 18 בסעיף 16 לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), תשס"ט-2009; תחילתו ביום 15.7.2009.
- [ס"ח תש"ע מס' 2238](#) מיום 24.3.2010 עמ' 497 ([ה"ח הממשלה תש"ע מס' 426](#) עמ' 290) – תיקון מס' 19 בסעיף 29 לחוק עובדים זרים (תיקון מס' 12), תש"ע-2010; ר' סעיף 36 לענין תחילה.
- [ס"ח תשע"א מס' 2291](#) מיום 5.4.2011 עמ' 757 ([ה"ח הכנסת תשע"א מס' 376](#) עמ' 122) – תיקון מס' 20.
- [ס"ח תשע"א מס' 2298](#) מיום 26.5.2011 עמ' 926 ([ה"ח הממשלה תשע"א מס' 541](#) עמ' 122) – תיקון מס' 21.
- [ס"ח תשע"א מס' 2313](#) מיום 15.8.2011 עמ' 1068 ([ה"ח הממשלה תשע"א מס' 550](#) עמ' 312) – תיקון מס' 22; תחילתו ביום 1.6.2014 ור' סעיף 10 לענין תחולה והוראות מעבר. [ק"ת תשע"ד מס' 7380](#) מיום 29.5.2014 עמ' 1152 – צו תשע"ד-2014; תחילתו ביום 1.6.2014. [ק"ת תשע"ה מס' 7550](#) מיום 1.9.2015 עמ' 1878 – צו תשע"ה-2015; תחילתו ביום 6.9.2015 ור' סעיף 3 לענין הוראת מעבר. [ק"ת תשע"ז מס' 7818](#) מיום 29.5.2017 עמ' 1134 – צו תשע"ז-2017; תחילתו ביום 29.5.2017 ור' סעיף 3 לענין הוראת מעבר.
- [ס"ח תשע"ב מס' 2343](#) מיום 5.3.2012 עמ' 194 ([ה"ח הכנסת תשע"ב מס' 438](#) עמ' 94) – תיקון מס' 23.
- [ס"ח תשע"ב מס' 2374](#) מיום 2.8.2012 עמ' 608 ([ה"ח הממשלה תשע"ב מס' 688](#) עמ' 844) – תיקון מס' 24 בסעיף 2 לחוק בתי דין מינהליים (תיקון מס' 11), תשע"ב-2012; ר' סעיף 3 לענין תחולה.
- [ס"ח תשע"ד מס' 2445](#) מיום 26.3.2014 עמ' 415 ([ה"ח הממשלה תשע"ד מס' 820](#) עמ' 154) – תיקון מס' 25.
- [ק"ת תשע"ד מס' 7380](#) מיום 29.5.2014 עמ' 1162 – צו תשע"ד-2014 (במקור הוראת שעה). תוקנה [ק"ת תשע"ו מס' 7663](#) מיום 29.5.2016 עמ' 1182 – הוראת שעה (תיקון) תשע"ו-2016. [ק"ת תשע"ז מס' 7745](#) מיום 22.12.2016 עמ' 343 – הוראת שעה (תיקון מס' 2) תשע"ז-2016. [ק"ת תשע"ח מס' 7916](#) מיום 31.12.2017 עמ' 728 – צו תשע"ח-2017.
- [ס"ח תשע"ו מס' 2538](#) מיום 20.3.2016 עמ' 630 ([ה"ח הממשלה תשע"ו מס' 1020](#) עמ' 528), [ה"ח הכנסת תשע"ד מס' 565](#) עמ' 142) – תיקון מס' 26.
- [ס"ח תשע"ז מס' 2604](#) מיום 13.2.2017 עמ' 414 ([ה"ח הכנסת תשע"ז מס' 664](#) עמ' 9) – תיקון מס' 27.
- [ס"ח תשע"ז מס' 2610](#) מיום 14.3.2017 עמ' 458 ([ה"ח הכנסת תשע"ז מס' 664](#) עמ' 8) – תיקון מס' 28.
- [ס"ח תשע"ח מס' 2673](#) מיום 14.12.2017 עמ' 62 ([ה"ח הממשלה תשע"ח מס' 1167](#) עמ' 84) – הוראת שעה; ר' סעיף 8(ב) לענין תוקף.
8. (ב) סעיף 7 לחוק זה יעמוד בתוקפו עד תום התקופה האמורה בסעיף 8(א)(1) לחוק למניעת הסתגנות ולהבטחת יציאתם של מסתננים מישראל, כנוסחו בסעיף 5(3) לחוק זה. [13.12.2020]
- [ס"ח תשע"ח מס' 2697](#) מיום 8.3.2018 עמ' 220 ([ה"ח הממשלה תשע"ח מס' 1193](#) עמ' 308) – תיקון מס' 29 והוראות שעה.
- [ס"ח תשע"ח מס' 2698](#) מיום 11.3.2018 עמ' 228 ([ה"ח הממשלה תשע"ח מס' 1204](#) עמ' 684) – תיקון מס' 30.
- [ס"ח תשע"ח מס' 2719](#) מיום 23.5.2018 עמ' 668 ([ה"ח הממשלה תשע"ח מס' 1156](#) עמ' 1378) – תיקון מס' 31.
- [ס"ח תשע"ח מס' 2726](#) מיום 27.6.2018 עמ' 706 ([ה"ח הכנסת תשע"ח מס' 777](#) עמ' 160) – תיקון מס' 32; ר' סעיף 2 לענין הוראת מעבר.
2. על אף האמור בסעיף 3א(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, שר הפנים רשאי להאריך את רישונו של עובד זר לשם טיפול במטופל כאמור בפסקה (א1) של אותו סעיף, גם אם במועד הגשת הבקשה חלפו למעלה מ-90 ימים

פרק ראשון: רשות כניסה וישיבה

1. (א) מי שאיננו אזרח ישראלי, תהיה כניסתו לישראל על פי אשרת עולה או על פי אשרה לפי חוק זה.
- (ב) מי שאיננו אזרח ישראלי או בעל אשרת עולה או תעודת עולה, תהיה ישיבתו בישראל על פי רשיון ישיבה לפי חוק זה.
2. (א) שר הפנים רשאי לתת –
- (1) אשרה ורשיון לישיבת מעבר – עד לחמישה ימים;
- (2) אשרה ורשיון לישיבת ביקור – עד לשלושה חדשים;
- (3) אשרה ורשיון לישיבת ארעי – עד לשלוש שנים;
- (4) אשרה ורשיון לישיבת קבע;
- (5) רשיון זמני לישיבת ביקור למי שנמצא בישראל בלי רשיון ישיבה וניתן עליו צו הרחקה – עד ליציאתו מישראל או הרחקתו ממנה.
- (ב) אשרה ורשיון לישיבת מעבר או לישיבת ביקור יכול שינתנו לקבוצת בני-אדם בצוותא.
- (ג) לא יינתנו אשרה ורשיון ישיבה לעובד זר כהגדרתו בפרק ד' לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 (בחוק זה – חוק עובדים זרים), אלא אם כן המבקש להעסיק את העובד הזר מחזיק בהיתר לפי סעיף 1 יג לחוק עובדים זרים, ורשאי שר הפנים לקבוע כי לגבי עובדים זרים בתפקידים מסוימים שקבע או לגבי סוגי עובדים שקבע, מתן אשרה או רשיון ישיבה אינו טעון היתר כאמור; שר הפנים יציין באשרה וברשיון הישיבה שניתנו לעובד זר את תחום עיסוקו.
- (ד) לא יינתנו אשרה ורשיון ישיבה מכל סוג שהוא, לאדם שאינו אזרח ישראלי או בעל רשיון לישיבת קבע במדינת ישראל, אם הוא, הארגון או הגוף שהוא פועל בעבורו, פרסם ביוזעין קריאה פומבית להטלת חרם על מדינת ישראל, כהגדרתו בחוק למניעת פגיעה במדינת ישראל באמצעות חרם, התשע"א-2011, או התחייב להשתתף בחרם כאמור.
- (ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד), שר הפנים רשאי לתת אשרה ורשיון ישיבה כאמור באותו סעיף קטן, מטעמים מיוחדים שיירשמו.
3. שר הפנים רשאי להאריך –
- (1) רשיון לישיבת מעבר, ובלבד שסך-כל תקופת ההארכה לא יעלה על עשרה ימים;
- (2) רשיון לישיבת ביקור, ובלבד שסך-כל תקופת ההארכה לא יעלה על שנתיים;
- (3) רשיון לישיבת ארעי, ובלבד שתקופת כל הארכה לא תעלה על שנתיים.
- 3א. (א) על אף הוראות סעיף 3(2) רשאי שר הפנים להאריך רשיון לישיבת ביקור שניתן לעובד זר לתקופות שלא יעלו, יחד, על חמש שנים, ובלבד שתקופת ההארכה הראשונה לא תעלה על שנתיים ושכל אחת מתקופות ההארכה שלאחריה לא תעלה על שנה אחת.
- (ב) הוארך לפי הוראות סעיף קטן (א) רשיון לישיבת ביקור שניתן לעובד זר לשם העסקתו במתן טיפול סיעודי, לתקופה כוללת של חמש שנים (בסעיף קטן זה – תקופת ההארכה הכוללת), רשאי שר הפנים להאריך את הרשיון לשם המשך העסקתו של העובד הזר במתן טיפול סיעודי לאותו מטופל, לתקופות נוספות שלא יעלו על שנה כל אחת, בהתקיים התנאים המפורטים להלן:
- (1) העובד הזר הועסק במתן טיפול סיעודי לאותו מטופל, ברציפות, במשך השנה שבתוכה לפני תום תקופת ההארכה הכוללת;

הוראות כלליות
(תיקון מס' 1)
תשכ"ו-1966

סוגי אשרות ורשיונות
ישיבה
(תיקון מס' 1)
תשכ"ו-1966

(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

(תיקון מס' 1)
תשכ"ו-1966

(תיקון מס' 19)
תש"ע-2010
(תיקון מס' 21)
תשע"א-2011

(תיקון מס' 28)
תשע"ז-2017

(תיקון מס' 28)
תשע"ז-2017

הארכת אשרות
ורשיונות ישיבה

הארכת אשרות
ורשיונות ישיבה
לעובד זר, והגבלת
מתן אשרות
ורשיונות חוזרים
(תיקון מס' 11)
תשס"ג-2003

(תיקון מס' 13)
תשס"ד-2004

מיום סיום תקופת העסקתו החוקית האחרונה בישראל, אם הוגשה בקשה כאמור בתוך 90 ימים מיום פרסומו של חוק זה, ובלבד שהתקיימו כל שאר התנאים המפורטים בסעיף 3א(1)(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה.

ק"ת תש"ף מס' 8401 מיום 20.3.2020 עמ' 808 – הוראת שעה תש"ף-2020 בתקנות שעת חירום (דיון בכתי הדיון לפי חוק הכניסה לישראל בשל התפשטות נגיף הקורונה), תש"ף-2020; תוקפה לשלושה חודשים.

(2) גורם מוסמך נתן, לאחר שנפגש עם המטופל במקום מגוריו, חוות דעת בכתב בדרך שקבע השר, כי הפסקת העסקתו של העובד הזר במתן טיפול סיעודי לאותו מטופל תגרום לפגיעה קשה במטופל. בפסקה זו, "הגורם המוסמך" – עובד סוציאלי בעל כישורים כפי שקבע שר הפנים, רופא או אח מוסמך או עובד סוציאלי שיש לו שלוש שנות ותק לפחות והוא בעל תפקיד בכיר כהגדרתו בסעיף 62 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959, בלשכה פרטית בעלת היתר מיוחד לתיווך ולטיפול בעובדים זרים בענף הסיעוד לפי סעיף 65 לחוק האמור.

(תיקון מס' 32)
תשע"ח-2018

(1)(ב) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), שר הפנים רשאי להאריך רישיון לישיבת ביקור לשם העסקה של עובד זר שחלפו 63 חודשים מיום כניסתו לישראל לראשונה באשרת עובד זמני בענף הסיעוד, לשם העסקתו במתן טיפול סיעודי למטופל בעל היתר להעסקת עובד זר לפי סעיף 1 ויג לחוק עובדים זרים (להלן – מטופל סיעודי), מטעמים הומניטריים מיוחדים וחריגים המתקיימים במטופל הסיעודי והקשורים למורכבות או לייחודיות הטיפול הסיעודי הנדרש לו או לנסיבות אישיות אחרות של המטופל, ובלבד שבמועד הגשת הבקשה לא חלפו למעלה מ-90 ימים מיום סיום תקופת העסקתו החוקית האחרונה בישראל של העובד הזר שמבקשים להאריך את רישיונו והתקיימו לגביו תנאים אלה:

(תיקון מס' 20)
תשע"א-2011
(תיקון מס' 32)
תשע"ח-2018

(א) בתקופת שהותו בישראל הועסק העובד הזר כדין אצל מטופל סיעודי מסוים 24 חודשים רצופים לפחות; לעניין זה, יראו מעבר בין מטופלים בעקבות פטירת מטופל או מעבר המטופל למוסד סיעודי כאילו המשך העובד הזר לטפל באותו מטופל ברציפות;

(ב) העובד הזר סיים את תקופת העסקתו האחרונה בישראל לפני מועד הגשת הבקשה לפי סעיף זה, בעקבות פטירת המטופל הסיעודי שבו טיפל או בעקבות מעבר קבוע של המטופל הסיעודי למוסד סיעודי;

(ג) בעת הגשת הבקשה לפי סעיף זה, לא עברו 8 שנים מיום כניסתו לישראל לראשונה של העובד הזר לעבודה בענף הסיעוד;

(ד) לא התקבלה החלטה קודמת של שר הפנים להארכת רישיונו של העובד הזר לפי סעיף קטן זה, למעט החלטה להאריך רישיון לישיבת ביקור לשם טיפול בבן זוג של המטופל הסיעודי שהתגורר יחד עם המטופל הסיעודי בעת העסקת העובד הזר;

(ה) הוועדה שמונתה לפי הוראות פסקה (2) המליצה לשר הפנים על הארכת הרישיון של העובד הזר; המליצה הוועדה שלא להאריך את הרישיון – תידחה הבקשה והעובד הזר ייצא מישראל בתוך 30 ימים ממועד ההודעה על דחיית בקשתו כאמור;

(א1) על אף האמור בפסקה (1), שר הפנים רשאי להאריך את רישיון הישיבה של עובד זר לשם טיפול במטופל שגילו, במועד הגשת הבקשה, אינו עולה על גיל פרישת חובה, כמשמעותו בחוק גיל פרישה, התשס"ד-2004, והוא אחד מהמפורטים להלן, אף אם לא התקיימו התנאים המנויים בפסקה (1)(א), (ב) או (ד), ולעניין פסקה (1)(ג), במקום "8 שנים" יקראו "13 שנים":

(תיקון מס' 32)
תשע"ח-2018

(א) מטופל סיעודי הזכאי לקצבת שירותים מיוחדים מהמוסד לביטוח לאומי בשיעור של 188% לפחות;

(ב) נכה צה"ל או נפגע פעולת איבה שהוכר כנכה סיעודי בדרגת נכות 100% מיוחדת;

(ג) ילד נכה הזכאי לקצבת ילד נכה מהמוסד לביטוח לאומי בשיעור של 188% לפחות;

(ד) מי שהמוסד לביטוח לאומי הכיר בו כמטופל סיעודי עקב פגיעה בעבודה, כהגדרתה בסעיף 79 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, והוא תלוי לחלוטין בעזרת הזולת בכיצוע כל פעולות היום-יום;

(2) שר הפנים ימנה ועדה, בראשות שופט בדימוס או מי שכשיר להתמנות לשופט

בית משפט שלום, אשר תייעץ לו לעניין החלטות לפי פסקה (1); הוועדה תשקול, בין השאר, את עמידתו של העובד הזר בתנאי רישונו בעבר ותבחן חוות דעת לגבי עבודתו בישראל;

(3) החלטות שר הפנים לפי סעיף קטן זה יהיו מנומקות;

(4) שר הפנים יקבע בצו מכסה שנתית מרבית של רישיונות שיינתנו מטעמים הומניטריים לפי סעיף קטן זה¹;

(5) שר הפנים ידווח לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, מדי שנה, על מספר הבקשות שאושרו או נדחו לפי סעיף קטן זה באותה שנה.

(ג) פקע תוקפו של רישיון לישיבת ביקור שניתן לעובד זר, לא יינתנו לאותו עובד זר אשרה ורישיון חדשים לישיבת ביקור לפי הוראות סעיף 2(א)(2), לשם העסקתו בישראל, לתקופה המסתיימת לאחר תום חמש שנים ושלושה חודשים מיום שניתנו לו אשרה ורישיון כאמור, לראשונה, ולגבי עובד זר שמתקיימות לגביו הוראות סעיף קטן (ב) – לאחר שחדל לעסוק בטיפול באותו מטופל, ולא יוארך לפי הוראות סעיף זה, לתקופה המסתיימת כאמור, רישיון חדש לישיבת ביקור שניתן לו.

(תיקון מס' 13)
תשס"ד-2004

(1ג) על אף האמור בסעיף קטן (ג), רשאי שר הפנים להאריך רישיון לישיבת ביקור שניתנה לעובד זר, או להעניק לעובד זר אשרה ורישיון חדשים, לתקופות נוספות שלא יעלו על שנה כל אחת, אם מצא כי נתקיימו נסיבות מיוחדות וחריגות של תרומה של העובד הזר לכלכלה, למשק, לתרבות, לספורט או לחברה, לאחר התייעצות עם שר האוצר ובהסכמת שר העבודה הרווחה והשירותים החברתיים; כמו כן רשאי שר הפנים, לאחר התייעצות עם שר האוצר, בהסכמת שר העבודה הרווחה והשירותים החברתיים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לקבוע נסיבות שיראו אותן כנסיבות מיוחדות וחריגות של תרומת עובד זר כאמור.

(תיקון מס' 13)
תשס"ד-2004
(תיקון מס' 27)
תשע"ז-2017

(2) (1) שר הפנים, בהתייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה, רשאי לקבוע בתקנות, לשם מניעת ניצול לרעה של האשרה ורישיון הישיבה שניתנו לעובד הזר, אמצעי בקרה על מספר המעסיקים שעובדים זרים, שתחום עיסוקם כפי שנקבע באשרה וברישיון הישיבה הוא ענף הסיעוד, רשאים לעבור ביניהם; לא יראו מעבר של עובד זר בין מעסיקים בעקבות פטירתו של מעסיק כמעבר לעניין סעיף זה;

(תיקון מס' 21)
תשע"א-2011

(2) תקנות לפי סעיף קטן זה ייקבעו בשים לב לנסיבות שבהן סיים העובד הזר את העסקתו אצל כל אחד ממעסיקיו ובשים לב לחירותו של העובד, כך שלא ייכפה עליו לעבוד אצל מעסיק;

(3) שר הפנים רשאי לאשר לעובד זר או לסוג עובדים זרים לחרוג מההוראות שנקבעו בתקנות כאמור אם מצא כי הדבר מוצדק בנסיבות העניין.

(3ג) שר הפנים, בהתייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה, רשאי לקבוע בתקנות אזוריים גאוגרפיים שרק בהם יהיו עובדים זרים כאמור בסעיף קטן (2ג) רשאים לעסוק בתחום העיסוק הקבוע באשרה וברישיון הישיבה שניתנו להם וכן סוגי מטופלים סיעודיים שרק בהם עובדים זרים כאמור בסעיף קטן (2ג) יהיו רשאים לטפל בתחום העיסוק הקבוע באשרה וברישיון הישיבה שניתנו להם; תקנות לפי סעיף קטן זה ייקבעו בשים לב לחירותו של העובד, כך שלא ייכפה עליו לעבוד אצל מעסיק.

(תיקון מס' 21)
תשע"א-2011
(תיקון מס' 32)
תשע"ח-2018

(ד) בסעיף זה, "עובד זר" – כהגדרתו בפרק ד' לחוק עובדים זרים.

3ב. (א) בסעיף זה, "זכאי שבות" – מי שזכאי לאשרת עולה או לתעודת עולה לפי חוק השבות, התש"י-1950.

(ב) על אף הוראות סעיף 3(2), שר הפנים רשאי להאריך רישיון לישיבת ביקור שניתן לזכאי שבות, ובלבד שסך כל תקופות ההארכה לא יעלה על חמש שנים.

(ג) על אף הוראות סעיף 3(3), שר הפנים רשאי להאריך רישיון לישיבת ארעי שניתן לזכאי שבות, ובלבד שתקופת כל הארכה לא תעלה על חמש שנים.

הארכת אשרות ורישיונות ישיבה לזכאי שבות (תיקון מס' 23)
תשע"ב-2012

¹ המכסה השנתית המרבית לשנת 2020 היא 1,500; ק"ת תש"ף מס' 8335 מיום 29.1.2020 עמ' 466.

<p>4. שר הפנים רשאי להחליף רשיון ישיבה מסוג קצר יותר ברשיון ישיבה מסוג ארוך יותר או ברשיון לישיבת קבע.</p>	<p>החלפת רשיונות ישיבה</p>
<p>5. שר הפנים רשאי לתת אשרת חוזר למי שרשאי לשבת בישראל ישיבת קבע והוא – (1) רוצה לצאת את ישראל על מנת לחזור אליה; או (2) נמצא בחוץ לארץ ורוצה לחזור לישראל.</p>	<p>אשרות חוזר</p>
<p>6. שר הפנים רשאי – (1) לקבוע תנאים למתן אשרה או רשיון ישיבה ולהארכה או החלפה של רשיון ישיבה, לרבות קביעת המצאת עירבון כספי, ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת להבטחת תנאים כאמור, ודרכי מימושה או חילוטה של הערובה; (2) לקבוע באשרה או ברשיון ישיבה תנאים שקיומם יהיה תנאי לתקפם של האשרה או של רשיון הישיבה; (3) בלי לגרוע מהוראות פסקה (2), לקבוע ברישיון זמני לישיבת ביקור לפי סעיף 2(א)(5), שניתן למסתנן כהגדרתו בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, אזורים גאוגרפיים שרק בהם יהיה רשאי המסתנן לשהות.</p>	<p>קביעת תנאים (תיקון מס' 9) תשס"א-2001 (הוראת שנה) תשע"ח-2017</p>
<p>פרק שני: סדרי כניסה וסדרי יציאה</p>	
<p>7. לא ייכנס אדם לישראל ולא ייצא ממנה, בין שהוא אזרח ישראלי ובין שאינו אזרח ישראלי, אלא באחת מתחנות הגבול שקבע שר הפנים בצו שפורסם ברשומות, ולאחר שהתייצב שם לפני קצין בקורת הגבולות או בקר גבולות והציג לפניו דרכון, תעודת מעבר או תעודה אחרת שהוציא למטרה זו שר הפנים, בני-תוקף; שר הפנים רשאי לפטור אדם מהוראות סעיף זה, אם יש נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת לדעתו.</p>	<p>(תיקון מס' 31) תשע"ח-2018 תחנות גבול (תיקון מס' 1) תשכ"ו-1966 (תיקון מס' 8) תשס"א-2001 (תיקון מס' 31) תשע"ח-2018</p>
<p>7א. (א) על אף האמור בכל דין, לא יצא אדם מישראל לאחת הארצות המפורטות בסעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, ולא ייכנס אזרח ישראלי או תושב ישראל, בכל דרך השיא, לאחת מארצות אלה, אלא בהיתר מאת שר הפנים או ראש הממשלה (להלן – נותן ההיתר); בסעיף קטן זה, "תושב" – מי שמחזיק אשרה ורישיון בני-תוקף, לפי סעיף 2(א)(3) או (4).</p>	<p>יציאה מישראל (תיקון מס' 31) תשע"ח-2018</p>
<p>(ב) היתר כאמור בסעיף קטן (א) יכול שיהיה כללי או אישי, ורשאי נותן ההיתר לקבוע בו תנאים, סייגים או הגבלות.</p>	
<p>(ג) תחילתו של היתר כללי לפי סעיף זה או תנאי, סייג או הגבלה שבו (בסעיף קטן זה – ההיתר), תהיה עם פרסומו ברשומות; גובשה עילה לקביעת ההיתר בנסיבות המחייבות החלה מיידית שלו ולא היה ניתן לפרסמו ברשומות באופן מידי, הוא יפורסם בדרך אחרת שנראית לנותן ההיתר מתאימה בנסיבות העניין ושתביא אותו לידיעת הציבור, ובלבד שיפורסם ברשומות מיד כשהיה ניתן לעשות כן; פורסם היתר בדרך מתאימה אחרת כאמור, תהיה תחילתו במועד הפרסום כאמור, ובלבד שהנוסח שפורסם ברשומות יהיה הנוסח המחייב.</p>	
<p>8. (א) רב החובל של אניה והאחראי על אירון, על רכבת, על מכונית או על כלי-הסעה אחר שבאו לישראל או שעומדים לצאת ממנה, חייבים למסור לקצין בקורת הגבולות או לבקר גבולות, לפי דרישתו, את רשימת האנשים הנמצאים באותו כלי-הסעה, לרבות העובדים בו; הרשימה תפרט את הפרטים שקבע שר הפנים בתקנות לפי חוק זה.</p>	<p>ביקורת הגבולות (תיקון מס' 8) תשס"א-2001 (תיקון מס' 31) תשע"ח-2018</p>
<p>(ב) קצין בקורת הגבולות רשאי להיכנס לכל כלי הסעה שבא לישראל או שעומד לצאת ממנה, ולערוך בו בקורת; וכל אדם הנמצא בו, לרבות כל עובד בו, חייבים להראות לקצין בקורת הגבולות, לפי דרישתו, את המסמכים ולתת לו את הידיעות הנוגעות לביצועו של חוק זה.</p>	<p>(תיקון מס' 31) תשע"ח-2018</p>
<p>9. מי שבא לישראל ורוצה להיכנס אליה, רשאי קצין בקורת הגבולות לעכב את כניסתו עד לביורו אם רשאי הוא להיכנס, ולהורות מקום ששם יימצא עד גמר הביורו או עד ליציאתו מישראל.</p>	<p>בדיקת רשות הכניסה</p>
<p>10. (א) מי שבא לישראל ונמצא שאינו רשאי להיכנס אליה, רשאי שר הפנים להרחיקו</p>	<p>הרחקת מי שאינו רשאי להיכנס</p>

מישראל.

(ב) קצין בקורת הגבולות רשאי להחזיק אדם כזה במקום ובאופן שקבע שר הפנים עד ליציאתו מישראל או עד להרחקתו ממנה.

(ג) רב החובל של אניה והאחראי על אירון, על רכבת, על מכונית או על כלי-הסעה אחר שבאו לישראל, חייבים, לפי דרישת קצין בקורת הגבולות, להסיע מישראל כל אדם שבא באותו כלי-הסעה על מנת להיכנס לישראל ונמצא שאינו רשאי לכך.

10א. (א) לא יינתן רשיון ולא תינתן אשרה לעובד זר לפי סעיף 2, אלא אם כן הומצא אישור רפואי כמשמעותו בסעיף 1ב לחוק עובדים זרים, ושולמו האגרות לפי סעיף 1 לחוק האמור.

תנאים למתן אשרה ורשיון לעובד זר (תיקון מס' 7) תש"ס-2000 (תיקון מס' 19) תש"ע-2010 (תיקון מס' 19) תש"ע-2010

(ב) שר הפנים רשאי לפטור עובד זר מהמצאת אישור רפואי; פטור לפי סעיף זה יכול שיהיה אישי או לסוגי עובדים זרים, ובלבד שפטור לגבי סוגי עובדים זרים יינתן בהתייעצות עם שר הבריאות ועם שר התעשייה המסחר והתעסוקה.

פרק שלישי: ביטול אשרות ועבירות

(תיקון מס' 9) תשס"א-2001

סימן א': ביטול אשרות

(תיקון מס' 26) תשנ"ו-2016

11. (א) שר הפנים רשאי, לפי שיקול דעתו –

ביטול אשרות וכו'

(1) לבטל אשרה שניתנה לפי חוק זה, בין לפני בואו של בעל האשרה לישראל ובין בשעת בואו;

(2) לבטל רשיון ישיבה שניתן לפי חוק זה;

(3) לבטל היתר שניתן לפי סעיף 7א.

(תיקון מס' 31) תשנ"ח-2018 (תיקון מס' 21) תשע"א-2011

(1א) מצא שר הפנים כי עובד זר, כהגדרתו בפרק ד' לחוק עובדים זרים, שניתנו לו אשרה ורישיון לישיבת ביקור לפי חוק זה, לא הועסק בתחום העיסוק שנקבע ברישיונו לפי סעיף 2(ג), למשך תקופה העולה על 90 ימים, בלא שנמצאו לכך טעמים מיוחדים אשר לא אפשרו לאותו עובד זר או לסוג עובדים זרים למצוא עבודה בתחום העיסוק בתקופה האמורה, יבטל שר הפנים את האשרה ואת רישיון הישיבה שניתנו לעובד הזר, ובלבד שנתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו; שר הפנים רשאי לאשר לעובד זר או לסוג עובדים זרים לחרוג מהתקופה שנקבעה כאמור אם מצא כי הדבר מוצדק בנסיבות העניין.

(ב) שר הפנים רשאי בהחלטה מנומקת לבטל אשרת עולה ותעודת עולה שניתנו לפי חוק השבות, תשי"ב-1950, אם הושגו על ידי מתן ידיעות כוזבות.

(תיקון מס' 2) תש"ס-1980

11א. (א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 11(א)(2), שר הפנים רשאי לבטל רישיון לישיבת קבע שניתן לפי חוק זה (בסעיף זה – רישיון), בין השאר אם הוכח להנחת דעתו כי בעל הרישיון עשה מעשה שיש בו משום הפרת אמונים למדינת ישראל, ובלבד שלעניין מי שמתקיימת לגביו אחת הנסיבות שלהלן – לא יבוטל רישיון כאמור אלא בהסכמת שר המשפטים ולאחר התייעצות עם הוועדה שהוקמה לפי סעיף 11(ח) לחוק האזרחות, התשי"ב-1952:

ביטול רישיון לישיבת קבע בשל הפרת אמונים (תיקון מס' 30) תשנ"ח-2018

(1) בעת ביצוע המעשה חלפו למעלה מ-15 שנים מהמועד שבו קיבל את הרישיון;

(2) בעת לידתו היה אחד מהוריו בעל רישיון לישיבת קבע.

(ב) החליט שר הפנים לבטל רישיון לפי הוראות סעיף זה, וראה כי לאחר הביטול ייוותר אותו אדם בלא רישיון לישיבת קבע מחוץ לישראל, בלא אפשרות לרכישת זכות לישיבת קבע מחוץ לישראל או בלא אזרחות, ייתן לו, בסמוך לאחר ההחלטה על ביטול הרישיון, רישיון לישיבה בישראל; לעניין סעיף קטן זה, חזקה כי מי שיושב דרך קבע מחוץ לישראל לא ייוותר בלא רישיון לישיבת קבע מחוץ לישראל, בלא אפשרות לרכישת זכות לישיבת קבע מחוץ לישראל או בלא אזרחות.

(ג) הגיש אדם שרישיונו בוטל לפי סעיף זה, עתירה מינהלית לבית המשפט לעניינים מינהליים על החלטת שר הפנים, יתיר השר את כניסתו של אותו אדם לישראל עד תום בירור ההליכים הנובעים מהחלטת השר, אלא אם כן נוכח כי יש בכניסתו לישראל סכנה ממשיכה לביטחון המדינה או לשלום הציבור.

(ד) בסעיף זה, "הפרת אמונים למדינת ישראל" – כל אחד מאלה:

- (1) מעשה טרור כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, סיוע או שידול למעשה כאמור, או נטילת חלק פעיל בארגון טרור או בארגון מוכרז כהגדרתם בחוק האמור;
- (2) מעשה המהווה בגידה לפי סעיפים 97 עד 99 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או ריגול חמור לפי סעיף 113(ב) לחוק האמור.

סימן ב': עבירות שונות

(תיקון מס' 26)
תשע"ו-2016
עבירות

12. העושה אחת מאלה:

- (1) נכנס לישראל, או יושב בה, בניגוד לחוק;
- (2) נותן ידיעה כוזבת כדי להשיג, לעצמו או לאחר, אשרה לישראל או רשיון לישיבה בה;
- (3) מפר תנאי מהתנאים שנקבעו באשרתו או ברשיון הישיבה שניתנו לו לפי חוק זה;
- (3א) נכנס לאחת מהארצות המפורטות בסעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, בלא היתר, בניגוד להוראות סעיף 7א;
- (3ב) מפר תנאי מהתנאים שנקבעו בהיתר שניתן לפי סעיף 7א;
- (4) עובר על הוראה אחרת של חוק זה או של תקנות שהותקנו על פיו, דינו – מאסר שנה.

(תיקון מס' 31)
תשע"ח-2018

(תיקון מס' 31)
תשע"ח-2018
(תיקון מס' 4)
תשמ"ה-1985

סימן ג': הסעה שלא כדין

(תיקון מס' 26)
תשע"ו-2016

12א. (א) (בוטל).

הסעה שלא כדין
(הוראת שעה)
תשנ"ו-1996
הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001
הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"ע-2010
(תיקון מס' 26)
תשע"ו-2016

(ב) (בוטל).

- (ג) (1) המסיע ברכב תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, דינו – מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין);

(תיקון מס' 26)
תשע"ו-2016
הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001
תשנ"ו-2016
(תיקון מס' 26)
תשע"ו-2016
(תיקון מס' 29)
תשנ"ח-2018
תשע"ח-2018

- (1א) נעברה עבירה לפי פסקה (1) באחת מהנסיבות המפורטות להלן, דינו של עובר העבירה – מאסר ארבע שנים או כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין;

(א) נעשה שינוי ברכב, לרבות הוספת תוספת או התקנת מיתקן, או נעשתה פעולה אחרת, והכול במטרה להסתיר את התושב הזר הזוהה בישראל שלא כדין;

(תיקון מס' 29)
תשע"ח-2018

(ב) הוסעו ברכב שלושה תושבים זרים או יותר, השוהים בישראל שלא כדין, שאינם בני משפחתו של המסיע; לעניין זה, "בן משפחה", של המסיע – הורהו, ילדו, אחיו או אחותו;

(תיקון מס' 29)
תשע"ח-2018

(ג) ההסעה נעשתה במסגרת שירותי הסעות שמטרתם לאפשר כניסה לישראל או שהייה בה, שלא כדין, של תושבים זרים, כאמור בסעיף קטן (6ג);

(2) הוראות פסקאות (1) ו-(1א) לא יחולו על המסיע כאמור באותה פסקה, באוטובוס ציבורי, בקו שירות; לענין זה, "אוטובוס ציבורי" ו"קו שירות" – כהגדרתם בסעיף 1 לפקודת התעבורה;

- (3) (א) נעברה עבירה לפי פסקה (1) בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס הקבוע לאותה עבירה;

(תיקון מס' 29)
תשע"ח-2018

(ב) נעברה עבירה לפי פסקה (1א) בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס הקבוע לאותה עבירה;

(4) (א) קנס המוטל לפי פסקה (א1) לא יפחת מהסכום המפורט להלן, לפי העניין, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש:

(1) קנס המוטל על יחיד – 10,000 שקלים חדשים;

(2) קנס המוטל על תאגיד – 40,000 שקלים חדשים;

(ב) הוראות פסקת משנה (א) יעמדו בתוקפן עד יום י"ח בניסן התשפ"א (31 במרס 2021).

(1ג) (1) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ג) או (ג5) וכי מתקיים האמור באחת הפסקאות שלהלן, רשאי הוא למסור לנהג הרכב שבו נעברה העבירה או לבעל הרכב כאמור הודעה האוסרת את השימוש ברכב לתקופה שלא תעלה על 30 ימים (להלן – הודעת איסור שימוש), וליטול את רישיון הרכב לאותה תקופה:

(א) הנהג הסיע בעבר תושב זר השוהה בישראל שלא כדין;

(ב) הרכב שימש בעבר להסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, ובלבד שטרם חלפו שלוש שנים מיום ההסעה כאמור;

(ג) התקיימה אחת הנסיבות המפורטות בסעיף קטן (ג1)א);

(2) ביקש הנהג או בעל הרכב לבטל הודעת איסור שימוש שניתנה בהתקיים האמור בפסקה (1)ב), רשאי השוטר להורות לו להלוות אליו אל קצין משטרה או לתת לו זימון להופיע לפני קצין משטרה בתוך 48 שעות ממועד מסירת ההודעה ונטילת רישיון הרכב כאמור בפסקה (1); קצין המשטרה יהיה רשאי להורות על ביטול הודעת איסור השימוש ולהחזיר את רישיון הרכב לאדם שממנו ניטל;

(3) בהודעת איסור שימוש תצוין הסיבה לאיסור השימוש ברכב ולנטילת הרישיון.

(2ג) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג) או (ג5) רשאי להורות בצו, נוסף על כל עונש אחר, על איסור השימוש ברכב שבו נעברה העבירה לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים (להלן – צו איסור שימוש); בצו איסור השימוש יקבע בית המשפט את מקום העמדת הרכב בתקופת איסור השימוש.

(3ג) על איסור שימוש ברכב לפי סעיפים קטנים (ג) ו-(ג2), יחולו ההוראות האלה לפי פקודת התעבורה, בהתאמה ובשינויים המחויבים:

(1) סעיף 57א(ב) ו-(3) בשינוי זה: בסעיף 57א(ב) (3) במקום "בפסקאות (1) ו-

(2) "יבוא" בפסקה (2)";

(2) סעיף 57א(ג);

(3) סעיפים 57ב, 57ג(ב) עד (ו) ו-57ד עד 57ז, בשינויים אלה:

(א) (נמחקה);

(ב) בסעיף 57ב(א), במקום "מבית המשפט, המוסמך לדון בעבירות תעבורה" יבוא "מבית משפט השלום";

(1ב) בסעיף 57ב(2), במקום "בסעיף 57א(א)" יבוא "בסעיף 12א(ג) או (ג5) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952";

(2ב) בסעיף 57ג(2), במקום "בסעיף קטן (א)" יבוא "בסעיף 12א(ג) או (ג5) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952";

(ג) (נמחקה);

(ד) בסעיף 57ד, במקום "בית המשפט המוסמך לדון בעבירות תעבורה" יבוא "בית משפט השלום".

(4) (1) (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי נעברה עבירה לפי סעיפים קטנים (ג) או (ג6), רשאי הוא לדרוש מהמסיע להלוות אליו אל קצין משטרה או ליטול ממנו את רישיון הנהיגה שלו;

(ב) הוראות סעיפים 47ג, (ד), (ו) ו-(ז) עד (יא) ו-48 עד 50 לפקודת התעבורה יחולו לעניין פסקת משנה (א), בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

- (1) במקום סעיף 47(ה) לפקודת התעבורה יחולו הוראות אלה:
- היה לקצין משטרה יסוד להניח כי יוגש כתב אישום בעבירה כאמור בפסקת משנה (א), ינהג כלהלן, לפי העניין:
- (1) בעבירה לפי סעיף קטן (ג)(1) – רשאי הוא לפסול את המסיע מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה שלא תעלה על 20 ימים, ובלבד שהמסיע הורשע בעבר בעבירה כאמור;
- (2) בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג)(א1) או (ג)(6) – רשאי הוא לפסול את המסיע מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה שלא תעלה על 60 ימים;
- (2) בסעיף 49 לפקודת התעבורה, במקום 46, 47, יקראו "47";
- (3) בסעיף 50 לפקודת התעבורה, בכל מקום, במקום "הסעיפים 46 או 47" יקראו "סעיף 47";
- (2) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי הסעיפים הקטנים המפורטים להלן רשאי להורות על פסילת הנידון מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה כמפורט להלן, לפי העניין:
- (א) לעניין עבירה לעניין עבירה לפי סעיפים קטנים (ג)(1) או (ג)(5) – לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים;
- (ב) לעניין עבירה לפי סעיפים קטנים (ג)(א1) או (ג)(6) – לתקופה שלא תעלה על שנתיים.
- (5ג) (1) המרשה לתושב זר שאינו רשאי לנהוג ברכב בישראל, לנהוג ברכב הרשום בישראל, דינו – מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין;
- (2) נעברה עבירה לפי פסקה (1) בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס הקבוע לאותה עבירה.
- (6ג) (1) המנהל או המארגן שירותי הסעה במטרה לאפשר כניסה לישראל או שהייה בה, שלא כדין, של תושבים זרים, דינו – מאסר חמש שנים או קנס פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לעניין זה, אין נפקא מינה אם המנהל או המארגן שירותי הסעה כאמור נותן גם שירותים חוקיים או שירותים למטרות חוקיות;
- (2) קנס המוטל לפי פסקה (1) לא יפחת מהסכום המפורט להלן, לפי העניין, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש:
- (א) קנס המוטל על יחיד – 40,000 שקלים חדשים;
- (ב) קנס המוטל על תאגיד – 160,000 שקלים חדשים;
- (3) הוראות פסקה (2) יעמדו בתוקפן עד יום י"ח בניסן התשפ"א (31 במרס 2021).
- (7) (1) (נמחקה);
- (2) מסיע במונית, כהגדרתה בסעיף 1 לפקודת התעבורה, רשאי לדרוש מנוסע מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ויושב בה כדין, ותהא זו סיבה סבירה לסרב להסיע נוסע או מטענו בהתאם להוראות לפי פקודת התעבורה, אם הנוסע לא הציג לפני המסיע במונית מסמכים כאמור;
- (3) הוראות סעיף קטן זה והוראות סעיף 12ב13 יחולו, לגבי מסיע, רק על נסיעה שנערכה, כולה או חלקה, בשטח שגבולותיו הם בין הקו הכחול לבין הקו השחור, כמסומן בתוספת לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1996, ובכלל זה בכבישים המפורטים באותה תוספת, ובלבד שהתקיים אחד מאלה:
- (א) הוסעו ברכב שלושה תושבים זרים או יותר, שאינם בני משפחתו של המסיע, השוהים בישראל שלא כדין; בפסקה זו, "בני משפחה", של המסיע –

הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001 (תיקון מס' 29) תשע"ח-2018

(תיקון מס' 29) תשע"ח-2018

הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"ע-2010 (תיקון מס' 29) תשע"ח-2018

(תיקון מס' 29) והוראות שעה (תיקון מס' 29) תשע"ח-2018

(תיקון מס' 29) והוראות שעה (תיקון מס' 29) תשע"ח-2018

(תיקון מס' 26) תשע"ו-2016 הוראת שעה (תיקון מס' 14) תשע"ב-2012 (תיקון מס' 25) תשע"ד-2014 (תיקון מס' 26) תשע"ו-2016 (תיקון מס' 29) תשע"ח-2018

הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"ע-2010 הוראת שעה (תיקון מס' 14) תשע"ב-2012 (תיקון מס' 26) תשע"ו-2016

הורהו, ילדו, אחיו או אחותו;

(ב) המסיע קיבל, או שהיה צפוי לקבל, תשלום בעד הנסיעה.

(1ד) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ג), (5ג) או (6ג), ברכב של תאגיד, ובידי עובד של התאגיד, חזקה היא כי העובד הסיע את התושב הזר כשלוחו של התאגיד, אלא אם כן הוכח אחרת.

(1א) (1) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג), (5ג) או (6ג) רשאי בית המשפט שהרשיעו, נוסף על כל עונש, להורות על חילוט הרכב שבו נעברה העבירה, אם האדם שהורשע בעבירה הוא בעליו של הרכב או המחזיק בו דרך קבע, ויחולו לעניין זה הוראות פרק רביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969;

(2) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג), (5ג) או (6ג), ומצא בית המשפט שהרשיעו כי לא ניתן להורות על חילוט כאמור בפסקה (1) בשל כך שהאדם שהורשע בעבירה אינו בעליו של הרכב שבו נעברה העבירה או המחזיק בו דרך קבע, רשאי בית המשפט בבואו לקבוע את גובה הקנס שיוטל בשל אותה עבירה, להביא בחשבון את שווי הרכב כאמור, כולו או חלקו.

(2ד) אדם שהורשע בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג) או (5ג), ושבתוך שלוש שנים מיום הרשעתו הורשע באחת העבירות כאמור (להלן – עבירה נוספת), יחולו לגביו הוראות אלה:

(1) (נמחקה);

(2) בית המשפט שהרשיע אותו בעבירה הנוספת יורה על פסילתו מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.

(3ד) (בוטל).

(ה) בפרק זה –

”אזור” – יהודה והשומרון וחבל עזה;

”תושב זר” – תושב האזור וכן כל אדם שנכנס לישראל דרך האזור, למעט ישראלי, כמשמעותו בחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), תשכ"ח-1967.

”מעביד” ו”מתווך כוח אדם” – (נמחקה).

סימן ד: סדרי דין מיוחדים

1א12. (א) חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (בחוק זה – חוק סדר הדין הפלילי), ופקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (בחוק זה – פקודת סדר הדין הפלילי), יחולו על תושב זר החשוד בעבירה לפי סעיף 12(1) בשינויים אלה:

(1) על אף הוראות סעיף 128 לחוק סדר הדין הפלילי, יחולו הוראות סעיף 130 שבו גם על נאשם שהוזמן לתחילת המשפט ובלבד שבהזמנה למשפט הוזהר כי בית המשפט יהיה רשאי לדונו שלא בפניו ולהורות על חילוט רכב שנתפס לפי סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי, אם לא יתייצב;

(2) לענין פקודת סדר הדין הפלילי –

(א) נתפס רכב שהכניס לישראל תושב זר השהה שלא כדין בישראל, לא יורה בית המשפט על החזרת הרכב לפי סעיף 34 שבה, לפני תום ההליכים, אלא מנימוקים מיוחדים שיירשמו;

(ב) על אף הוראות סעיף 39 שבה, בית המשפט שהרשיע תושב זר בעבירה לפי סעיף 12(1) יורה, נוסף על כל עונש, על חילוט הרכב שנתפס לפי סעיף 32 לחוק סדר הדין הפלילי אף אם לא התייצב למשפטו, אלא אם כן החליט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לעשות כן;

(ג) בית המשפט לא יחלט רכב כאמור בפסקת משנה (ב) אם מי שהורשע אינו בעליו של הרכב, אלא אם כן התקיימו בו כל אלה:

(1) ניתנה הזדמנות לבעל הרכב לטעון את טענותיו;

הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001
הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"נ-2010
(תיקון מס' 29)
תשע"ח-2018

הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001
הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"נ-2010
(תיקון מס' 29)
תשע"ח-2018

(תיקון מס' 26) תשע"ו-2016
הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001
הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"נ-2010
(תיקון מס' 26) תשע"ו-2016

(תיקון מס' 26) תשע"ו-2016
סדרי דין מיוחדים (הוראת שעה) (תיקון מס' 7) תשס"א-2001

(2) בעל הרכב לא הוכיח כי הרכב נלקח ממנו על ידי התושב הזר בלי ידיעתו או בלי הסכמתו, או כי לא ידע, בעת מסירת הרכב לתושב הזר, שהוא ינהג בו בישראל שלא כדין;

(ד) בית המשפט לא יורה על חילוט רכב לפי פסקאות משנה (ב) או (ג), אלא אם כן שוכנע כי לא נמנע מהנאשם ומבעל הרכב להיכנס לישראל ולהתייצב למשפט.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות פקודת המכס, לענין תפיסה וחילוט רכב.

12ב. (בוטל).

(הוראת שעה) (תיקון מס' 4) תש"ס-2000

סימן ה': הלנה והעסקה שלא כדין

(תיקון מס' 26) תשע"ו-2016

12ב.1. בסימן זה –

הגדרות – סימן ה' (תיקון מס' 26) תשע"ו-2016

"הממונה על החקירה" – השוטר שמונה להיות אחראי לחקירה, ואם לא מונה אחראי כאמור – השוטר בעל הדרגה הבכירה ביותר החוקר את העבירה;

"מעביד" – לרבות מעסיק, מעסיק בפועל, מתווך כוח אדם וקבלן כוח אדם כהגדרתם בחוק עובדים זרים;

"קצין משטרה מוסמך" – מפקד מחוז או מפקד יחידה ארצית במשטרת ישראל, שהוא בדרגת תת-ניצב ומעלה;

"תובע" – כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי.

12ב.2. (א) על אף האמור בכל חיקוק, אלה דינם מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין:

הלנה והעסקה שלא כדין (תיקון מס' 26) תשע"ו-2016

(1) מי שמעמיד, בתמורה או שלא בתמורה, מקום לינה לרשותו של תושב זר שנכנס לישראל שלא כדין או שיושב בה שלא כדין, או מסייע בתמורה או שלא בתמורה, לתושב זר כאמור להשיג מקום לינה, והכול בין במישרין ובין בעקיפין, בין בעצמו ובין על ידי אחר המועסק על ידו או מטעמו;

(2) מעביד המעסיק עובד שהוא תושב זר שאינו רשאי לעבוד בישראל לפי חוק זה, בין במישרין ובין בעקיפין, בין בעצמו ובין על ידי אחר המועסק על ידו או מטעמו.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בידי תאגיד, דינו – קנס פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין.

(ג) (1) קנס המוטל לפי סעיף קטן (א) לא יפחת מ-5,000 שקלים חדשים, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש;

(2) קנס המוטל על תאגיד לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יפחת מ-20,000 שקלים חדשים, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש;

(3) הוראות סעיף קטן זה יעמדו בתוקפן עד יום י"ח בניסן התשפ"א (31 במרס 2021).

(תיקון מס' 29) והוראות שעה) תשע"ח-2018

12ב.3. (א) נעברה עבירה לפי סעיף 12ב2(א) באחת מהנסיבות המנויות להלן, דינו של עובר העבירה – מאסר ארבע שנים או הקנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין:

הלנה והעסקה בנסיבות מחמירות (תיקון מס' 26) תשע"ו-2016

(1) הלנה או העסקה כאמור בסעיף 12ב2(א), של שני תושבים זרים או יותר;

(2) הלנה או העסקה של תושב זר כאמור בסעיף 12ב2(א), למשך יומיים רצופים או יותר;

(3) הלנה של תושב זר כאמור בסעיף 12ב2(א) במטרה להעסיקו.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס הקבוע בסעיף זה.

(ג) (1) קנס המוטל לפי סעיף קטן (א) לא יפחת מ-10,000 שקלים חדשים, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש;

(2) קנס המוטל על תאגיד לפי סעיף זה לא יפחת מ-40,000 שקלים חדשים, אלא אם

כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש;

(3) הוראות סעיף קטן זה יעמדו בתוקפן עד יום י"ח בניסן התשפ"א (31 במרס 2021).

(תיקון מס' 29
והוראות שעה)
תשע"ח-2018

4.12ב (א) היה לקצין משטרה מוסמך יסוד סביר להניח כי מקום משמש לביצוע עבירה לפי סעיפים 12ב או 12ב3, וכן יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש לביצוע עבירה כאמור אם לא יוגבל השימוש במקום באופן מידי, רשאי הוא לתת צו להגבלת השימוש במקום, לתקופה שיקבע בצו, ורשאי הוא להאריך את תוקפו של הצו לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 30 ימים (בפרק זה – צו הגבלה מינהלי).

צו מינהלי להגבלת
שימוש במקום
(תיקון מס' 26)
תשע"ו-2016

(ב) עותק של צו הגבלה מינהלי יוצג במקום שעליו הוא חל ויומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה בנסיבות העניין.

(ג) ניתן צו הגבלה מינהלי, רשאי מי שרואה את עצמו נפגע מהצו לפנות לקצין משטרה מוסמך בבקשה לטעון לפניו את טענותיו בעניין; קצין המשטרה המוסמך ייתן את החלטתו בתוך 72 שעות מעת הגשת הבקשה.

(ד) הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלה מינהלי רשאי לערער עליו לבית המשפט, שיהיה מוסמך לבטלו או לשנות תנאים בו.

5.12ב (א) בית משפט רשאי, על פי בקשה בכתב של הממונה על החקירה, לצוות על הארכת תוקפו של צו הגבלה מינהלי, לתקופה נוספת שלא תעלה על 60 ימים, אם שוכנע כי הגבלת השימוש במקום חיונית למניעת המשך ביצוע העבירה שבשלה הוצא הצו, ורשאי הוא לחזור ולצוות כאמור מזמן לזמן.

צו שיפוטי להגבלת
שימוש במקום
(תיקון מס' 26)
תשע"ו-2016

(ב) הוגש כתב אישום בעבירה לפי סעיפים 12ב2 או 12ב3, רשאי בית המשפט, לבקשת תובע –

(1) אם ניתן בקשר לעבירה צו הגבלה מינהלי – לצוות על הארכת תוקפו של הצו עד תום ההליכים או עד למועד מוקדם יותר שיקבע;

(2) אם לא ניתן בקשר לעבירה צו הגבלה מינהלי – לתת צו הגבלת שימוש במקום עד תום ההליכים או עד למועד מוקדם יותר שיקבע.

(ג) הוגשה בקשה להארכת תוקפו של צו הגבלה מינהלי לפי סעיף קטן (א) או (ב)(1), יתקיים הדיון בבקשת ההארכה בהקדם האפשרי, והצו המקורי יישאר בתוקפו לתקופה נוספת של 30 ימים מתום התקופה שעליה הורה הקצין המוסמך, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת.

(ד) בית המשפט רשאי לדון מחדש בצו הגבלת שימוש במקום שנתן (בפרק זה – צו הגבלה שיפוטי) אם ראה כי הדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות שהתגלו לאחר מתן הצו.

(ה) הממונה על החקירה, תובע, בעלים של מקום או מחזיק בו, רשאים לערער על החלטת בית משפט לפי סעיף זה בתוך 30 ימים ממועד מתן החלטה, לפני בית משפט שלערעור אשר ידון בערעור בשופט אחד.

6.12ב בבוא קצין משטרה מוסמך לתת צו הגבלה מינהלי או בית משפט לתת צו הגבלה שיפוטי, ישקול בין השאר את אלה:

שיקולים למתן צו
הגבלת שימוש במקום
(תיקון מס' 26)
תשע"ו-2016

(1) ביצוע עבירות קודמות במקום;

(2) ידיעת הבעלים של המקום או המחזיק בו על ביצוע עבירה במקום או על הכוונה לבצע עבירה במקום;

(3) מידת הפגיעה שתיגרם לבעלים של המקום או למחזיק בו מהוצאת הצו.

7.12ב (א) צו הגבלה מינהלי או צו הגבלה שיפוטי יקבע תנאים, הגבלות או איסורים על השימוש במקום, לרבות סגירת המקום לתקופה הנקובה בצו, והכול במידה שלא תעלה על הנדרש בנסיבות העניין כדי למנוע המשך ביצוע עבירה במקום.

תוכנו של צו הגבלת
שימוש במקום
(תיקון מס' 26)
תשע"ו-2016
(תיקון מס' 29)
תשע"ח-2018
(תיקון מס' 29)
תשע"ח-2018

(ב) צו הגבלה מינהלי או צו הגבלה שיפוטי יכול שיכלול גם דרישה למתן ערובה להבטחת קיום התנאים, ההגבלות או האיסורים שנקבעו בצו.

12ב1 (ג) בסעיף זה, "ערובה" – עירבון כספי או ערבות עצמית של הבעלים של המקום או המחזיק בו, בין לבדם ובין בצירוף ערבות מכל סוג שהוא, ערבות או עירבון כספי של ערבים, והכול כפי שיורה קצין המשטרה המוסמך או בית המשפט, בצו ההגבלה המינהלי או בצו ההגבלה השיפוטי, לפי העניין.

(תיקון מס' 29)
תשע"ח-2018

12ב8. ניתן צו הגבלה מינהלי או צו הגבלה שיפוטי, רשאי שוטר להיכנס למקום שלגביו ניתן הצו ולנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, הדרושים כדי להבטיח את קיום הצו.

ביצוע צו הגבלת שימוש במקום (תיקון מס' 26) תשע"ו-2016
צו התליית רישיון או היתר עיסוק (תיקון מס' 26) תשע"ו-2016

12ב9. (א) בית משפט רשאי, על פי בקשה בכתב של הממונה על החקירה, לצוות על התליית רישיון או היתר עיסוק שניתנו לפי כל דין, של מי שחשוד בביצוע עבירה כאמור בסעיפים 12ב2 או 12ב3, בעיסוק הקשור בעבירה, אם מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהווה סכנה לשלום הציבור או לביטחוננו או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה, לתקופה שיקבע בצו, ורשאי הוא להאריך את תוקפו של הצו לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 30 ימים.

(ב) הוגש כתב אישום בעבירה לפי סעיפים 12ב2 או 12ב3, רשאי בית המשפט לבקשת תובע, לתת צו כאמור בסעיף קטן (א) עד תום ההליכים או עד למועד מוקדם יותר שיקבע, אם שוכנע כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק הקשור בעבירה מהווה סכנה לשלום הציבור או לביטחוננו או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה.

(ג) הממונה על החקירה, תובע וחשוד או נאשם שניתן נגדו צו לפי סעיפים קטנים (א) או (ב), רשאים לערער על החלטת בית המשפט לפי סעיפים קטנים (א) או (ב), בתוך 30 ימים ממועד מתן ההחלטה, לפני בית משפט שלערעור אשר ידון בערעור בשופט אחד.

12ב10. הורשע יחיד או תאגיד בעבירה לפי סעיפים 12ב2 או 12ב3, רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש אחר, לצוות על התליית רישיון או היתר עיסוק שניתנו על פי כל דין, בעיסוק הקשור בעבירה, לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים.

הטלת עונש של התליית רישיון או היתר עיסוק (תיקון מס' 26) תשע"ו-2016

12ב11. (א) הוראות סעיפים 2 ו-3 לחוק המעצרים, לעניין סמכות עניינית ומקומית של בתי משפט, יחולו לעניין הליכים לפי סעיפים 12א(4) ו-12ב4 עד 12ב9.

סמכות עניינית ומקומית במתן צווים (תיקון מס' 26) תשע"ו-2016
(תיקון מס' 29) תשע"ח-2018
(תיקון מס' 29) תשע"ח-2018

(ב) בקשה לפי סעיפים 12א(4) ו-12ב5, או 12ב9, תידון ככל האפשר לפני שופט שאינו דן באישום.

סימן ו': הוראות שונות

(תיקון מס' 26) תשע"ו-2016

12ב12. (א) הופרו הוראות צו הגבלה מינהלי או צו הגבלה שיפוטי, ובכלל זה דרישה למתן ערובה, רשאי קצין משטרה מוסמך להורות על סגירת המקום שלגביו ניתן הצו כאמור, לאלתר, לתקופה שתסתיים לא יאוחר מתום תקופת תוקפו של צו ההגבלה שניתן.

הפרת צו הגבלת שימוש במקום (תיקון מס' 26) תשע"ו-2016
(תיקון מס' 29) תשע"ח-2018
(תיקון מס' 29) תשע"ח-2018
(תיקון מס' 29) תשע"ח-2018

(ב) המפר הוראות צו הגבלה מינהלי או צו הגבלה שיפוטי, דינו – מאסר שנתיים.

(ג) שופט הדן בעניינו של מפר צו הגבלה מינהלי או צו הגבלה שיפוטי רשאי, נוסף על כל עונש, להורות על חילוט הערובה שנדרשה בצו; ואולם בקשה לחילוט ערובה שניתנה על ידי ערב לא תידון אלא לאחר שניתנה לערב הזדמנות להשמיע את טענותיו.

12ב13. מי שעשה מעשה כאמור בסעיפים 12א(ג) או (ג5), 12ב2 או 12ב3, והוכחה מודעותו לכך שהלך, העובר, הנוסע או הנוהג, לפי העניין, הוא תושב זר, עליו הראיה שהמעשה נעשה באחת מאלה:

חוקה (תיקון מס' 26) תשע"ו-2016

(1) לאחר שבדק שבידי התושב הזר מסמכים, שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ויושב בה כדין, או לעניין עבירה לפי סעיף 12א(5ג) – מסמכים שלפיהם הוא רשאי לנהוג ברכב בישראל;

(2) בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר נכנס לישראל שלא כדין, שהוא יושב בה שלא כדין, או לעניין עבירה לפי סעיף 12א(5ג) – בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר אינו רשאי לנהוג ברכב בישראל.

12ב14. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות כאמור בסעיפים

אחריות נושא משרה בתאגיד (תיקון מס' 26) תשע"ו-2016

12א, 2ב12 ו-3ג12 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו האמורה, דינו – הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים 12א, 2ב12 או 3ב12 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא המשרה הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה; לעניין סעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה.

2ב15. הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 12א, 2ב12 או 3ב12, יצווה בית המשפט כי נוסף על כל עונש תחולת התמורה שקיבל או שווייה הכספי.

2ג1. הוראות הסעיפים 74 עד 76 לחוק שירות התעסוקה, תשי"ט-1959, והוראות סעיף 6 בחוק עובדים זרים יחולו גם לגבי פיקוח של משרד העבודה והרווחה לענין סעיפים 2ב12 ו-3ב12.

17ד. על אף הוראות סעיף 15 וכל חוק אחר, השר לבטחון הפנים ממונה על ביצוע סימנים ג' ו-ה' בפרק זה, ובנוסף, ובנוסף שר העבודה והרווחה ממונה על ביצוע סעיפים 2ב12 ו-3ב12, לענין עבירות שעבר מעביד כהגדרתו בסעיף 12ב1.

פרק רביעי: הרחקה ומשמורת

סימן א': הרחקה, משמורת ושחרור בערובה

13. (א) מי שאינו אזרח ישראלי או עולה לפי חוק השבות, תשי"י-1950, ונמצא בישראל, בלי רישיון ישיבה (בחוק זה – שוהה שלא כדין), יורחק מישראל בהקדם האפשרי אלא אם כן יצא מרצונו קודם לכן.

(ב) הרחקתו מישראל של שוהה שלא כדין תהיה על פי צו הרחקה שניתן עליו בידי שר הפנים; בצו הרחקה ניתן לקבוע כי הוצאות ההרחקה, לרבות הוצאות ההחזקה במשמורת (בפרק זה – הוצאות ההרחקה), יחולו על האדם שעליו ניתן הצו או על המעביד שהעסיק אותו בישראל בלא היתר מאת שר הפנים או תוך הפרת תנאי ההיתר ובלבד שלא תעוכב הרחקתו של שוהה שלא כדין רק מהטעם שאין בידו לשאת בהוצאות ההרחקה.

(12) (1) נקבע בצו הרחקה לפי הוראות סעיף קטן (ב) כי הוצאות ההרחקה יחולו על האדם שעליו ניתן הצו, ואותו אדם המציא ערובה לפי הוראות פרק זה, או שהפקיד סכום כסף בהיותו מוחזק במשמורת או במשמורת זמנית, אף אם הסכום האמור אינו ערובה, ניתן לגבות את הוצאות ההרחקה מן הערובה או מתוך סכום הכסף שהופקד כאמור, ובלבד שסך הוצאות ההרחקה שייגבו לפי פסקה זו לא יעלה על 7,500 שקלים חדשים.

(2) נקבע בצו הרחקה לפי הוראות סעיף קטן (ב) כי הוצאות ההרחקה יחולו על המעביד – רשאים הממונה, כהגדרתו בחוק עובדים זרים, וכן עובד המדינה שהממונה הסמיכו לכן, לגבות את הוצאות ההרחקה מאותו מעביד, ובלבד שסך הוצאות ההרחקה שייגבו לפי פסקה זו לא יעלה על 7,500 שקלים חדשים, ורשאי הממונה, כל עוד לא שילם המעביד את הוצאות ההרחקה במלואן, לסרב להעניק לאותו מעביד היתר להעסקת עובד זר לפי פרק ד' לחוק עובדים זרים, מטעם זה בלבד.

(3) הוראות סעיף קטן זה באות להוסיף על ההוראות לפי סעיף 14.

(ג) מי שניתן עליו צו הרחקה חייב לצאת מישראל ולא לשוב אליה כל עוד לא בוטל הצו.

(ד) מי שניתן עליו צו הרחקה יימסר לו הצו בכתב והוא לא יורחק לפני תום שלושה ימים ממסירת הצו לידיו, אלא אם כן יצא מרצונו קודם לכן; ואולם רשאי ממונה ביקורת הגבולות, לפי בקשתו של מי שניתן עליו צו הרחקה, לדחות את ההרחקה לתקופה קצרה הכרחית, שלא תעלה על 14 ימים, לשם טיפול בעניניו ובזכויותיו המשפטיות בישראל שלא ניתן לטפל בהם בהעדרו; ממונה ביקורת הגבולות רשאי להאריך תקופה זו מטעמים הומניטריים מיוחדים; תקופת הדחיה

חילוט
(תיקון מס' 26)
תשע"ו-2016

פיקוח
(הוראת שנה)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 10)
תשס"ג-2002
(תיקון מס' 26)
תשע"ו-2016

ביצוע
(הוראת שנה)
תשנ"ו-1996
(הוראת שנה) (תיקון
מס' 4) תש"ס-2000
(תיקון מס' 26)
תשע"ו-2016

(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

הרחקה מישראל
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

(תיקון מס' 14)
תשס"ה-2005

(תיקון מס' 14)
תשס"ה-2005

לא תבוא במנין הימים לפי סעיף 13(א)(4).

13א. (א) בפרק זה –

"משמורת" – מעצר אדם לצורך החזקתו במקום משמורת לפי הוראות חוק זה;

"מקום משמורת" – כל אחד מאלה: מקום לפי חוק זה, שקבעו בצו שר הפנים והשר לביטחון הפנים (בחוק זה – מקום משמורת מיוחד); בית סוהר כמשמעו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971, מקום מעצר לפי סעיף 7 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996 (בחוק זה – חוק המעצרים), וכן מקום אחר שנקבע בצו הרחקה ככל שהדבר נדרש בנסיבות הענין.

(ב) שוהה שלא כדין יוחזק במשמורת עד לציאתו מישראל או עד להרחקתו ממנה, אלא אם כן שוחרר בעירבון כספי, בערבות בנקאית או בערובה מתאימה אחרת (בפרק זה – ערובה), לפי הוראות פרק זה; חזקה כי אדם שוהה בישראל שלא כדין אם אין בידו להציג רישיון ישיבה בלא הסבר סביר.

(ג) החזקה במשמורת של שוהה שלא כדין תהיה על פי צו משמורת שניתן על ידי ממונה ביקורת הגבולות.

(ד) לא יינתן צו משמורת אלא לאחר שניתנה לשוהה שלא כדין הזדמנות להשמיע את טענותיו; לא ניתן לאתר את השוהה שלא כדין, רשאי ממונה ביקורת הגבולות להורות, שלא בפניו, על החזקתו במשמורת, ובלבד שתינתן לו הזדמנות להשמיע טענותיו לא יאוחר מ-24 שעות לאחר תחילת החזקתו במשמורת.

(ה) ניתן צו משמורת, יימסר לאדם המוחזק במשמורת, בכתב או בעל פה, ככל האפשר, בשפה המובנת לו, מידע על זכויותיו לפי חוק זה, וכן על זכותו שתימסר הודעה על החזקתו במשמורת לאדם קרוב לו, לעורך דין ולנציגות של מדינת אזרחותו.

13ב. (א) היה לשוטר או לפקח לפי סעיף 13ד יסוד סביר לחשד כי אדם שוהה בישראל שלא כדין או שניתן עליו צו משמורת או צו החזרה למשמורת, רשאי הוא, לאחר שהודעה בפניו והסביר לו את סיבת הדרישה, לדרוש ממנו להילוות אליו למקום משמורת; סירב אותו אדם לציית לדרישה כאמור, רשאי הוא להשתמש בכוח סביר כדי להביאו למקום המשמורת; שוטר יזהה עצמו לפי הוראות סעיף 5 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971, ופקח יזדהה כאמור בסעיף 13ה(ו).

(ב) הובא אדם לפי הוראות סעיף קטן (א) למקום משמורת רשאי שוטר, שהמפקח הכללי למשטרת ישראל הסמיך לכך, לאחר שנתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו, להורות בכתב על החזקתו במשמורת זמנית, והוראות סעיף 13א(ה), יחולו בשינויים המחוייבים.

(ג) בלי לפגוע בהוראות סעיף 13ג, לא יוחזק אדם במשמורת זמנית למשך יותר מעשרים וארבע שעות אלא אם כן ניתן עליו צו משמורת על ידי ממונה ביקורת הגבולות.

(ד) הסמכויות וההוראות הנתונות לשוטר לפי סעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, לענין חיפוש על גופו של עצור יהיו נתונות לשוטר ולפקח לענין חיפוש על גופו של אדם המוחזק במשמורת, בשינויים המחוייבים.

13ג. החלטה לענין החזקה במשמורת או שחרור בערובה של שוהה שלא כדין תינתן לא יאוחר מעשרים וארבע שעות ממועד תחילת החזקתו במשמורת, אלא אם כן נמנע הדבר בשל הצורך לקבוע את זהותו של השוהה שלא כדין, או מטעם עניני אחר, והוא הדין באשר למתן צו הרחקה.

13ד. (א) שר הפנים רשאי למנות פקחים לענין חוק זה מקרב עובדי משרדו, או מקרב עובדי המדינה במשרד אחר בהסכמת השר הממונה על המשרד (בחוק זה – פקח); הודעה על מינוי פקח תפורסם ברשומות.

(ב) לא יתמנה פקח כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן התקיימו שניים אלה:

(1) הוא קיבל הכשרה מתאימה, כפי שקבע שר הפנים לאחר התייעצות עם השר לביטחון הפנים;

(2) משטרת ישראל לא הודיעה בתוך חודש מפנייתו של שר הפנים כי היא מתנגדת למינויו מטעמים של ביטחון הציבור.

13ה. (א) לשם ביצוע הוראות פרק זה, רשאי פקח או שוטר –

(1) לדרוש מאדם שיש יסוד להניח כי שהייתו בישראל מחייבת רישיון ישיבה לפי חוק זה, לזהות את עצמו ולהציג לפניו את המסמכים הנוגעים לשהייתו וכן למסור לו ידיעות הנוגעות לשהייתו;

(2) להיכנס בכל עת סבירה למקום, למעט למקום מגורים, שלגביו יש חשד כי מצוי בו אדם השווה שלא כדין בישראל כדי לערוך בדיקה בענין.

(ב) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי חוק זה, רשאי פקח או שוטר, לפי הענין, לתפוס כל מסמך הקשור לעבירה כאמור.

(ג) שופט של בית משפט שלום רשאי, לבקשת פקח או שוטר, ליתן צו המתיר לפקח או לשוטר להיכנס למקום המשמש למגורים כדי לערוך בדיקה לענין קיום הוראות חוק זה, כאמור בסעיף קטן (א), אם ראה כי התקיים אחד מאלה:

(1) יש יסוד סביר לחשד כי נמצא בו אדם השווה שלא כדין בישראל;

(2) יש יסוד סביר להניח כי נמצא בו אדם ששהייתו בישראל מחייבת רישיון שהייה לפי חוק זה, והפקח או השוטר ביקשו רשות להיכנס למקום כדי לערוך בירור בענין ובקשתם לא נענתה.

(ד) כניסה לפי סעיף זה תיעשה רק לאחר שהשוטר או הפקח, לפי הענין, זיהה את עצמו לפני מי שנחזה כמחזיק המקום והודיע לו את המטרה שלשמה מתבקשת הכניסה ובמקום המשמש למגורים – הציג לפניו את צו בית המשפט לפי סעיף קטן (ג); לא איפשר מחזיק המקום את הכניסה, רשאים הם להשתמש בכוח סביר כלפי אדם או כלפי רכוש לאחר שהזהירוהו על כך.

(ה) המפקח הכללי של המשטרה יקבע בנוהל את דרכי פעולתה של המשטרה לפי סעיף זה; הנוהל האמור יפורסם באתר האינטרנט של המשטרה.

(ו) פקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו, והוא לובש מדי פקח, בצבע ובצורה שהורה לעניין זה שר הפנים, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;

(2) יש בידו תעודת פקח החתומה בידי שר הפנים, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

13ו. (א) ממונה ביקורת הגבולות רשאי לשחרר בערובה שווה שלא כדין בהתאם להוראות בסעיף זה; לא ישוחרר בערובה שווה שלא כדין אלא אם כן התקיים בו אחד מאלה:

(1) השתכנע ממונה ביקורת הגבולות כי שהייתו הבלתי חוקית יסודה בטעות או בתקלה שבתום לב, וכי יצא מישראל במועד שקבע לו;

(2) השתכנע ממונה ביקורת הגבולות כי יצא מישראל בעצמו בתוך מועד שקבע לו, וכי לא יהיה קושי באיתורו אם לא יצא בעצמו במועד שנקבע;

(3) השתכנע ממונה ביקורת הגבולות כי מחמת גילו או מצב בריאותו החזקתו במשמורת עלולה לגרום נזק לבריאותו, או שקיימים טעמים הומניטריים מיוחדים אחרים המצדיקים את שחרורו בערובה, לרבות מקום שעקב החזקה במשמורת יוותר קטין בלא השגחה;

(4) הוא שווה במשמורת יותר מ-60 ימים ברציפות.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא ישוחרר בערובה שווה שלא כדין אם התקיים אחד מאלה:

(1) הרחקתו מישראל נמנעת או מתעכבת בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות לענין הבהרת זהותו או להסדרת הליכי הרחקתו מישראל;

(2) יש בשחרורו כדי לסכן את ביטחון המדינה, את שלום הציבור או את בריאות הציבור;

אלא אם כן מתקיים בו האמור ברישה לפסקה (3) לסעיף קטן (א), ואין דרך אחרת

למנוע את הנזק לבריאותו.

(ג) שחרור ממשמורת יותנה בתנאים שקבע ממונה ביקורת הגבולות, לרבות בערובה, לשם הבטחת התייצבותו של השוהה שלא כדין לצורך יציאתו מישראל או הרחקתו ממנה במועד שנקבע, או לצורך הליכים אחרים לפי חוק זה; ממונה ביקורת הגבולות רשאי, בכל עת, לעיין מחדש בתנאי הערובה אם התגלו עובדות חדשות או אם השתנו הנסיבות ממתן ההחלטה על השחרור בערובה.

(ד) שוהה שלא כדין ששחרר בערובה ממשמורת ייתן לו שר הפנים רישיון זמני לישיבת ביקור לפי סעיף 2(א)(5) לתקופת השחרור בערובה; תוקף הרישיון הזמני כאמור מותנה בקיום התנאים לשחרור בערובה.

(ה) ביקש ערב לבטל ערובה שנתן, רשאי ממונה ביקורת הגבולות להיעתר לבקשה או לסרב לה, ובלבד שבהחלטתו יהיה כדי להבטיח את התייצבותו של השוהה שלא כדין על ידי ערובה אחרת; לא ניתן להבטיח את התייצבותו של השוהה שלא כדין בהמצאת ערובה אחרת, יוחזר השוהה שלא כדין למשמורת.

(ו) יצא השוהה שלא כדין מישראל או הורחק ממנה במועד שנקבע, יופטרו הוא וערכיו מערבותם ויוחזרו העירובן הכספי, הכל לפי הענין, ובכפוף להוראות סעיף 13(ב).

(תיקון מס' 14)
תשס"ה-2005

13. (א) נוכח ממונה ביקורת הגבולות כי שוהה שלא כדין ששחרר בערובה הפר או עומד להפר תנאי מתנאי שחרורו בערובה, רשאי הוא להורות בצו על החזרתו למשמורת, וכן רשאי הוא להורות על חילוט או מימוש הערובה.

החזרה למשמורת
וחילוט ערבות
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

(ב) לא תינתן הוראה על חילוט או מימוש הערובה כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שניתנה הזדמנות לשוהה שלא כדין או לערב, לפי הענין, להשמיע את טענותיו, ובלבד שניתן לאתרו באופן סביר.

13. (א) שוהה שלא כדין הנתון במשמורת יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם, בהתחשב בנסיבות הענין לרבות משך החזקתו במשמורת, כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו.

תנאי משמורת
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

(ב) שוהה שלא כדין הנתון במשמורת יוחזק בתא נפרד מאסירים ומעצורים פלייליים.

(ג) הוראות סעיף 9(ב) לחוק המעצרים יחולו על החזקה במשמורת לפי חוק זה, בשינויים המחויבים.

(ד) הוראות סעיף 10 לחוק המעצרים יחולו על החזקה במשמורת לפי חוק זה, בשינויים המחויבים.

(ה) השר לביטחון הפנים, בהסכמת שר הפנים, ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע בכפוף להוראות סעיף קטן (א), הוראות אחרות לענין תנאי החזקה במקום משמורת מיוחד, לרבות לענין תנאי החזקה של משפחות וילדים.

(ו) עיקר זכויות השוהים שלא כדין וחובותיהם במקום המשמורת יפורסמו במקום בולט במקום המשמורת בעברית ובאנגלית.

13.ט. על אף הוראות סעיף 1(ג) לחוק המעצרים, לא יחולו הוראותיו של החוק האמור בכל הנוגע להליכים ולסמכויות לפי חוק זה, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת בחוק זה.

טייג לתחולת חוק
סדר הדין הפלילי
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
הוצאה מישראל
(תיקון מס' 5)
תשנ"ה-1994
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

13.י. (א) בסעיף זה –

"ההסכם" – הסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה, שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום ד' בתשרי תשנ"ו (28 בספטמבר 1995), לרבות נספחיו והמסמכים שנלוו אליו;

(תיקון מס' 6)
תשנ"ו-1996

"אזור" – יהודה והשומרון וחבל עזה למעט שטחי המועצה הפלסטינית;

(תיקון מס' 6)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 6)
תשנ"ו-1996

"שטחי המועצה הפלסטינית" – השטחים הכלולים מעת לעת בתחום הסמכות הטריטוריאלית של המועצה לפי ההסכם;

"קצין משטרה" – קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה, שהסמיכו המפקח הכללי של

(תיקון מס' 12)
תשס"ד-2004

המשטרה לצורך סעיף זה ;

"היתר" – כמשמעותו בצו לענין כניסת תושבי אזור או שטחי המועצה הפלסטינית לישראל, המתוקן לפי סעיף 17(ב).

(תיקון מס' 6 תשנ"ו-1996)

(ב) בנוסף לאמור בכל דין, רשאי קצין משטרה או ממונה ביקורת הגבולות לצוות בכתב על הוצאתו מישראל של תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית, שאינם ישראלים (להלן – תושב) השוהה בישראל ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר, או שהורשע בעבירה לפי סעיף 12.

(תיקון מס' 6 תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 18 תשס"ט-2009)

(ג) לא יחליט קצין משטרה או ממונה ביקורת הגבולות על הוצאה כאמור אלא לאחר שנתן לתושב הזדמנות להשמיע את טענותיו; קצין המשטרה או ממונה ביקורת הגבולות, לפי העניין, יערוך דו"ח בכתב שבו יפורטו טענות התושב ונימוקי ההחלטה.

(תיקון מס' 18 תשס"ט-2009)

(ד) ההחלטה בדבר הוצאתו מישראל של תושב תשמש אסמכתה להחזקתו במעצר עד להוצאתו, לתקופה שלא תעלה על 96 שעות; קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה או ממונה ביקורת הגבולות רשאי להאריך תקופה זו ובלבד שלא תעלה על 72 שעות נוספות.

(תיקון מס' 18 תשס"ט-2009)

(ה) לא יפעיל ממונה ביקורת הגבולות את סמכויותיו לענין סעיף זה, אלא אם כן התקיימו שניים אלה:

(תיקון מס' 18 תשס"ט-2009)

(1) הוא קיבל הכשרה מתאימה, כפי שקבע שר הפנים לאחר התייעצות עם ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת;

(2) משטרת ישראל לא הודיעה בתוך חודש מפנייתו של שר הפנים כי היא מתנגדת לכך מטעמים של ביטחון הציבור.

סימן ב': בית דין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין

(תיקון מס' 9 תשס"א-2001)

13א. (א) שר המשפטים ימנה בית דין, אחד או יותר, של דן יחיד, לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין לפי חוק זה (בפרק זה – בית הדין לביקורת משמורת).

בית דין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין (תיקון מס' 9 תשס"א-2001 (תיקון מס' 17 תשס"ח-2008 (תיקון מס' 22 תשע"א-2011)

13א(1) מינוי בית הדין לביקורת משמורת לפי הוראות סעיף קטן (א) ייעשה מבין מועמדים שתבחר ועדה (בסעיף זה – הוועדה), שחבריה הם:

(תיקון מס' 17 תשס"ח-2008)

(1) המנהל הכללי של משרד המשפטים והוא יהיה היושב ראש;

(2) עובד המדינה שהוא משפטן הבקיא בדיני הכניסה לישראל והיציאה ממנה, שימנה היועץ המשפטי לממשלה;

(3) משפטן מקרב הציבור שימנה נציב שירות המדינה.

(ב) כשיר להתמנות לבית הדין לביקורת משמורת אדם הכשיר להיות שופט בית משפט השלום והבקיא בדיני הכניסה לישראל והיציאה ממנה.

(ג) מינויו של בית הדין לביקורת משמורת יהיה לתקופת כהונה של חמש שנים, ורשאי שר המשפטים, בהמלצת הוועדה, לשוב ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת.

(תיקון מס' 17 תשס"ח-2008)

13ב. בית הדין לביקורת משמורת יקיים ביקורת שיפוטית על החלטות בדבר החזקת שוהה שלא כדין במשמורת, לרבות לענין שחרור בערובה ולענין התמשכות החזקה במשמורת בשל עיכוב בביצוע צו הרחקה.

תפקידי בית הדין לביקורת משמורת (תיקון מס' 9 תשס"א-2001 (תיקון מס' 22 תשע"א-2011)

13ג. בקיום תפקידיו אין מרות על בית הדין לביקורת משמורת זולת מרותו של הדין.

אי תלות (תיקון מס' 9 תשס"א-2001 (תיקון מס' 22 תשע"א-2011)

13ד. (א) מוחזק במשמורת יובא לפני בית הדין לביקורת משמורת בהקדם האפשרי ולא יאוחר

הבאה לפני בית הדין לביקורת משמורת (תיקון מס' 9 תשס"א-2001 (תיקון מס' 17 תשס"ח-2008 (תיקון מס' 22 תשע"א-2011)

מתום 96 שעות מעת תחילת החזקתו, אלא אם כן הובא לפני בית הדין לביקורת משמורת קודם לכן עקב פניה לפי סעיף 13.יז.

(1א) ממונה ביקורת הגבולות רשאי להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א), מטעמים מיוחדים שיירשמו, לתקופות נוספות שלא יעלו במצטבר על 72 שעות.

(תיקון מס' 17)
תשס"ח-2008

(ב) שוהה שלא כדין שהוחזר למשמורת לפי סעיף 13.ז, יובא לפני בית הדין לביקורת משמורת בהקדם ולא יאוחר מ-72 שעות לאחר החזרתו למשמורת.

(ג) חל היום האחרון להבאת המוחזק לפני בית הדין לביקורת משמורת ביום מנוחה, כהגדרתו בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, יובא המוחזק לפני בית הדין לביקורת משמורת לפני יום המנוחה.

(ד) לא הובא המוחזק במשמורת בתוך המועד האמור לפני בית הדין לביקורת משמורת, יורה ממונה ביקורת הגבולות על שחרורו ממשמורת.

13טו. (א) בית הדין לביקורת משמורת רשאי –

(1) לאשר את צו המשמורת, בשינויים או בלא שינויים ורשאי הוא להורות כי ענינו של המוחזק במשמורת יובא לפניו לבחינה נוספת בהתקיים תנאים שקבע או בתוך פרק זמן שקבע, ובלבד שפרק הזמן עד לקיום הבחינה הנוספת לא יעלה על 30 ימים;

(2) לבטל את צו המשמורת ולהורות על שחרורו בערובה של המוחזק, אם שוכנע כי התקיימו בו התנאים לשחרור בערובה לפי סעיף 13.ו, וכפוף לסייגים הקבועים בו;

(3) להורות על שחרורו בערובה של המוחזק במשמורת בתום פרק זמן שקבע, אם לא הורחק מישראל קודם לכן, אם שוכנע כי הרחקת המוחזק מישראל מתעכבת בלא הצדק סביר למרות שיתוף פעולה מלא מצדו, וכי ניתן לבצע את צו ההרחקה בתוך פרק הזמן שקבע, ובלבד שלא ישוחרר המוחזק אם יש בשחרורו כדי לסכן את ביטחון המדינה, את שלום הציבור או את בריאותו;

(4) להורות על שינוי תנאי ערובה שנקבעו לפי סעיף 13.ז(ג), וכן על חילוט ערבות עקב הפרת תנאי שחרור בערובה.

(ב) הוראות סעיף 13.ו(ד) יחולו גם על שחרור בערובה לפי צו בית הדין לביקורת משמורת.

(ג) החלטת בית הדין לביקורת משמורת תכלול את עיקרי טענות הצדדים, תהיה מנומקת ובכתב, ותימסר לשוהה שלא כדין בו במקום, במידת האפשר; ראה בית הדין לביקורת משמורת צורך בבירור נוסף, יורה על הבאת המוחזק במשמורת לפניו במועד שיקבע.

13טז. ממונה ביקורת הגבולות רשאי לפנות לבית הדין לביקורת משמורת בבקשה להורות על החזרה למשמורת של שוהה שלא כדין ששוחרר בערובה לפי החלטת בית הדין לביקורת משמורת, או על קביעת תנאי שחרור נוספים או שונים, אם התגלו עובדות חדשות או אם השתנו הנסיבות ממועד החלטת בית הדין לביקורת משמורת; אין בהוראה זו כדי לפגוע בסמכויות ממונה ביקורת הגבולות לפי סעיף 13.ז.

עיון חוזר
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

13ז. (א) מוחזק במשמורת רשאי לפנות מיוזמתו לבית הדין לביקורת משמורת בכל עת בבקשה לבחינה ענינו, וכן רשאי הוא לפנות לבית הדין לביקורת משמורת בבקשה לעיון חוזר אם התגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות ממועד ההחלטה הקודמת של בית הדין לביקורת משמורת.

(ב) משוחרר בערובה רשאי לפנות בכל עת לבית הדין לביקורת משמורת בבקשה לשינוי תנאי ערובה שנקבעו לפי סעיף 13.ז(ג).

פניה לבית הדין לביקורת משמורת בכל עת
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

13ח. בית הדין לביקורת משמורת יקיים את דיוניו במקום המשמורת שבו מצוי המוחזק, ורשאי הוא לקיים דיון במקום אחר, אם ראה לעשות כן למען הצדק או למען יעילות הדיון.

מקום הדיון
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

131ט. (א) בית הדין לביקורת משמורת יקבע את סדרי עבודתו ודיוניו במידה שלא נקבעו לפי חוק זה.

סדרי דיון, ראיות וסמכויות עזר (תיקון מס' 9) תשס"א-2001 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

(ב) בית הדין לביקורת משמורת לא יהיה קשור בדיני הראיות, ורשאי הוא, בין השאר, לעיין בחומר ראיות, שגילוייו עלול לפגוע בביטחון המדינה או בשלום הציבור, שלא במעמד המוחזק במשמורת ובא כוחו, והוראות סעיפים 44 עד 46 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, לא יחולו.

(ג) (בוטל).

(תיקון מס' 24) תשע"ב-2012 נוכחות בדיון (תיקון מס' 9) תשס"א-2001 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

13כ. שוהה שלא כדין המוחזק במשמורת או משוחרר בערובה רשאי להיות נוכח בכל הליך בענינו לפני בית הדין לביקורת משמורת, כפוף לאמור בסעיף 13ט(ב), אלא אם כן לא ניתן לאתריו במאמץ סביר, וכן רשאי הוא להיות מיוצג בלא תמורה על ידי נציג שאינו עורך דין.

13כ1. בית הדין רשאי לפסוק לטובת המוחזר במשמורת או המשוחרר בערובה הוצאות, לרבות שכר טרחת עורך דין.

תשלום הוצאות (תיקון מס' 24) תשע"ב-2012

13כ2. (א) ההוראות לפי חוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992 (בסעיף זה – חוק בתי דין מינהליים), למעט לפי סעיפים 16, 17, 21, 22, 37 עד 39, 41, 45 ו-54, יחולו על בתי הדין, בשינויים המחויבים ובשינויים המפורטים לפי פרק זה.

תחולת הוראות חוק בתי דין מינהליים (תיקון מס' 24) תשע"ב-2012

(ב) על אף הוראות סעיף 28(ד) ו-1(ה) לחוק בתי דין מינהליים, בית המשפט לעניינים מינהליים שבאזור שיפוטו נמצא מקום מושבו של בית הדין לביקורת משמורת הוא בית המשפט המוסמך לדון בערעורים על החלטת בית הדין לפי סעיף 28(ד) לחוק האמור, ובמתן אישורים להחלטות בית הדין לפי סעיף 28(ה) לחוק האמור.

(ג) על אף הוראות סעיפים 11(א) ו-12(א) לחוק בתי דין מינהליים, בקביעת אזור השיפוט ומקום המושב של בית הדין יתייעץ שר המשפטים עם שר הפנים ועם השר לביטחון הפנים.

(ד) הוראות סעיף 25 לחוק בתי דין מינהליים יחולו על בית הדין החל מיום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013).

13כ3. (א) על אף האמור בסעיפים 13 ו-13כ לחוק הכניסה לישראל, אם לא ניתן לקיים דיון בנוכחות המוחזק במשמורת, יתקיים הדיון שלא בנוכחותו אלא בהשתתפותו באמצעות מכשירים טכנולוגיים שמאפשרים העברת קול וככל האפשר גם העברת תמונה, בזמן אמת (בסעיף זה – דיון באמצעים טכנולוגיים); האמור בסעיף קטן זה לענין דיון באמצעים טכנולוגיים, יחול גם על משוחרר בערובה שביקש להיות נוכח בדיון.

דיון באמצעים טכנולוגיים (הוראת שעה) תש"ף-2020

(ב) דיון באמצעים טכנולוגיים ייעשה באופן שימזער, ככל האפשר, את הפגיעה במוחזק במשמורת או במשוחרר בערובה בשל כך שאינו נוכח בדיון, וייעשה בדרך המאפשרת ככל האפשר שהמוחזק במשמורת או המשוחרר בערובה ומייצגו, הדיין, המשיב וכל אדם אחר שהשתתפותו בדיון נדרשת, ישמעו זה את זה, ואם אפשר גם יראו זה את זה, במהלך הדיון, והכול בהתאם למכשיר הטכנולוגי שבאמצעותו יתקיים הדיון (בסעיף זה – אמצעי טכנולוגי).

(ג) סירב המוחזק במשמורת או המשוחרר בערובה להשתתף בדיון באמצעים טכנולוגיים, או שחלה עליו חובת בידוד מכוח צו בריאות העם (נגיף קורונה החדש) (בידוד בית והוראות שונות) (הוראת שעה), התש"ף-2020, ובשל כך אינו יכול להשתתף בדיון באמצעים טכנולוגיים, רשאי בית הדין לקיים את הדיון בהיעדרו.

(ד) אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 27 לחוק בתי דין מינהליים, וסעיף 13כ לחוק זה לענין ייצוג לפני בית הדין.

(ה) היה המוחזק במשמורת או המשוחרר בערובה מיוצג, תתאפשר שיחה חסויה בינו לבין מייצגו בסמוך לפני הדיון באמצעים הטכנולוגיים, במהלכו ומיד לאחריו.

(ו) במקרים המאפשרים זאת, יתקיים הדיון באמצעים הטכנולוגיים בנוכחות המוחזק במשמורת או המשוחרר בערובה, והשימוש באמצעים הטכנולוגיים ייעשה לצורך השתתפות של מייצג או אדם אחר שהשתתפותו נדרשת, באופן שימזער, ככל האפשר, את הפגיעה הנגרמת בשל כך שהדיון מתקיים שלא בנוכחותם.

(ז) ראש בית הדין מוסמך לקבוע הוראות לעניין האמצעי הטכנולוגי הנבחר לפי הוראות סעיף זה ולעניין אופן השימוש בו.

13כא. (א) החלטת בית הדין לביקורת משמורת נתונה לערעור לפני בית משפט לענינים מינהליים.

ערעור ועתירה מינהליים (תיקון מס' 15) תשס"ה-2005 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

(ב) הוגשה עתירה לבית משפט לענינים מינהליים נגד החלטה לפי פרק זה בענין הרחקה, למעט במקרים המנויים בתוספת, והיה תלוי ועומד, באותו מועד, ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לביקורת משמורת לפי סימן זה בענין המשמורת או השחרור בערובה, ידון בית המשפט במסגרת העתירה גם בענין המשמורת או השחרור בערובה, והערעור יימחק; ואולם אם טרם הגיש העותר ערעור מינהלי בענין המשמורת או השחרור בערובה יכול גם ענינים אלה במסגרת העתירה.

(תיקון מס' 22) תשע"א-2011

(ב1) הוגש ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לעררים, לפי סעיף 13לא(א), והיה תלוי ועומד באותו מועד ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לביקורת משמורת שהוגש לפי סעיף קטן (א), הנובע מאותן נסיבות, או הוגש ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לביקורת משמורת לפי סעיף קטן (א), והיה תלוי ועומד, באותו מועד, ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לעררים שהוגש לפי סעיף 13לא(א), הנובע מאותן נסיבות, ידון בית המשפט לענינים מינהליים בערעורים במאוחד, במסגרת הערעור על החלטת בית הדין לעררים.

(תיקון מס' 22) תשע"א-2011

(ג) אין בהחלטת בית המשפט לענינים מינהליים, בערעור על החלטת בית הדין לביקורת משמורת או על החלטת בית הדין לעררים או בעתירה, כאמור בסעיף זה, כדי לגרוע מסמכות בית הדין לביקורת משמורת לפי סימן זה, ואולם בכל ענין שהחליט בו בית המשפט במסגרת הערעור או העתירה לא ייזקק לו בית הדין לביקורת משמורת אלא אם כן נוכח כי חל שינוי בנסיבות שביוו בסיס להחלטת בית המשפט.

(תיקון מס' 22) תשע"א-2011

13כא. שר המשפטים ממונה על ביצוע סימן זה, והוא רשאי, בהתייעצות עם שר הפנים, להתקין תקנות לעניין סדרי הדין בבית הדין ולעניין סדרי המינהל במזכירות בית הדין.

תקנות לעניין בית הדין לביקורת משמורת (תיקון מס' 24) תשע"ב-2012

פרק רביעי: בית דין לעררים

13כב. בפרק זה –

(תיקון מס' 22) תשע"א-2011 הגדרות (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

"בית הדין לעררים" – בית הדין שהוקם לפי סעיף 13כג;

"החלטה של רשות" – כהגדרתה בחוק בתי משפט לענינים מינהליים, המנויה בתוספת;

"חוק בתי דין מינהליים" – חוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992;

"חוק בתי משפט לענינים מינהליים" – חוק בתי משפט לענינים מינהליים, התש"ס-

2000;

"חוק חופש המידע" – חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998.

13כג. (א) שר המשפטים מינה בית דין, אחד או יותר, של דן יחיד, שידון בעררים על החלטה של רשות המנויה בתוספת, בענייני כניסה לישראל, שהייה וישיבה בישראל או יציאה ממנה או בענייני אזרחות, המנויים בתוספת.

בית דין לעררים (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

(ב) מינוי בית הדין לעררים לפי הוראות סעיף קטן (א) ייעשה מבין ממועמדים שתבחר ועדה שחבריה הם:

(1) המנהל הכללי של משרד המשפטים, והוא יהיה היושב ראש;

(2) עובד המדינה שהוא משפטן הבקיא בדיני הכניסה לישראל והיציאה ממנה ובדיני האזרחות, שימנה היועץ המשפטי לממשלה;

² ר' הוראות תחולתו של תיקון מס' 22: ["ק"ת תשע"ד מס' 7380](#) מיום 29.5.2014 עמ' 1152. ["ק"ת תשע"ה מס' 7550](#) מיום 1.9.2015 עמ' 1878. ["ק"ת תשע"ז מס' 7818](#) מיום 29.5.2017 עמ' 1134.

(3) משפטן מקרב הציבור שימנה נציב שירות המדינה.

(ג) כשיר להתמנות לבית הדין לעררים שופט בדימוס או מי שכשיר להתמנות לשופט בית משפט שלום, הבקיא בדיני הכניסה לישראל והיציאה ממנה ובדיני האזרחות.

(ד) תקופת הכהונה של בית הדין תהיה חמש שנים, ורשאי שר המשפטים, בהמלצת הוועדה האמורה בסעיף קטן (ב), לשוב ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת.

13כ.ד. (א) הרואה את עצמו נפגע מהחלטה של רשות בעניינו, רשאי להגיש ערר על ההחלטה לבית הדין לעררים (בפרק זה – ערר).

(ב) ערר יוגש בכתב, בתוך 30 ימים מיום שהחלטה בעניינו של מגיש הערר (בפרק זה – העורר) פורסמה כדין, או מיום שהעורר קיבל הודעה עליה או מיום שנודע לעורר עליה, לפי המוקדם.

(ג) (1) הוגש ערר לבית הדין לעררים נגד החלטה של רשות, רשאי בית הדין לעררים לדון במסגרת הערר גם בעניין המשמורת או השחרור בערובה;

(2) אין בהחלטת בית הדין לעררים לפי סעיף קטן זה, כדי לגרוע מסמכות בית הדין לביקורת משמורת לפי סימן ב' לפרק רביעי, ואולם כל עניין שהחליט בו בית הדין לעררים במסגרת הערר, לא ייזקק לו בית הדין לביקורת משמורת, אלא אם כן נוכח כי חל שינוי בנסיבות שהיוו בסיס להחלטת בית הדין לעררים;

(3) החליט בית הדין לעררים לשחרר את העורר ממשמורת, רשאי הוא להורות כי ינתן לו רישיון זמני כאמור בסעיף 2(א)(5), עד להכרעתו בערר.

13כ.ה. ההוראות לפי חוק בתי דין מינהליים, למעט לפי סעיפים 16, 17, 30, 37, 41, 45 ו-54, יחולו על בית הדין לעררים ועל ערר, בשניוניים המחויבים ובשינויים המפורטים לפי פרק זה.

13כ.ו. על אף האמור בסעיף 26(ג) לחוק בתי דין מינהליים, בית הדין לעררים רשאי לדון ולהחליט בערר על פי טענות וראיות שהוגשו בכתב בלבד, אם מצא שאין בכך כדי לפגוע בעשיית צדק בעניינו של העורר; אין בהוראה זו כדי לגרוע מהוראות סעיף 24 לחוק בתי דין מינהליים.

13כ.ז. (א) בית הדין רשאי להורות כי דיון המתקיים לפי תקנה 3 לתקנות הכניסה לישראל (סדרי דין במצב חירום מיוחד בבית דין לעררים), התש"ף-2020, יתקיים באמצעות מכשירים טכנולוגיים שמאפשרים העברת קול וככל האפשר גם העברת תמונה, בזמן אמת, ובלבד שאין במכשיר הטכנולוגי כדי לפגוע בניהולו התקין של בית הדין (בתקנה זו – דיון באמצעים טכנולוגיים).

(ב) דיון באמצעים טכנולוגיים ייעשה באופן שימזער, ככל האפשר, את הפגיעה בעורר בשל כך שאינו נוכח בדיון, ויתקיים, ככל האפשר, בדרך שתבטיח כי העורר ומייצגו, הדיין, המשיב וכל אדם אחר שהשתתפותו בדיון נדרשת, ישמעו זה את זה ואם אפשר גם יראו זה את זה, במהלך הדיון, והכול בהתאם למכשיר הטכנולוגי שבאמצעותו יתקיים הדיון (בסעיף זה – אמצעי טכנולוגי).

(ג) סירב העורר להשתתף בדיון באמצעים טכנולוגיים, או שחלה עליו חובת בידוד מכוח צו בריאות העם (נגיף הקורונה החדש) (בידוד בית והוראות שונות) (הוראת שעה), התש"ף-2020, ובשל כך אינו יכול להשתתף בדיון באמצעים טכנולוגיים, רשאי בית הדין לקיים את הדיון בהעדרו.

(ד) אין באמור בתקנה זו כדי לגרוע מהוראות סעיף 27 לחוק בתי דין מינהליים, לעניין ייצוג לפני בית הדין.

(ה) היה העורר מיוצג, תתאפשר שיחה חסויה בינו לבין מייצגו בסמוך לפני הדיון באמצעים הטכנולוגיים, במהלכו ומיד לאחריו.

(ו) ראש בית הדין מוסמך לקבוע הוראות לעניין האמצעי הטכנולוגי הנבחר לפי הוראות סעיף זה ולעניין אופן השימוש בו.

13כ.ז. בית הדין לעררים ידון בערר בהתאם לעילות, לסמכויות ולסעדים שלפיהם דן בית משפט לעניינים מינהליים, בעתירה מינהלית, לפי סעיף 8 לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים.

13כ.ח. (א) בית הדין לעררים הדן בערר רשאי, ביוזמתו או לבקשת העורר, אם מצא כי נזקק לכך

ערר
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

תחולת הוראות חוק
בתי דין מינהליים
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011
טיעון לפני בית הדין
לעררים
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

דיון באמצעים
טכנולוגיים
(הוראת שעה)
תש"ף-2020

עילות, סמכויות
וסעדים
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011
מסירת מסמכים לבית
הדין לעררים ועיון
העורר בהם
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

לשם הכרעה בערר, להורות לרשות למסור לו את המסמכים שבידה הנוגעים להחלטה שלגביה הוגש הערר.

(ב) העורר רשאי לעיין במסמכים שהוגשו לבית הדין לפי הוראות סעיף קטן (א), אלא אם כן ביקשה הרשות כי העורר לא יוכל לעיין במסמכים, כולם או חלקים מהם, שהתקיים בהם אחד הטעמים המפורטים בסעיף 9(א)(3) או (ב) לחוק חופש המידע, ובלבד שלא יימנע עיון בשל טעם כאמור, אלא במידה הנדרשת על ידי אותו הטעם.

(ג) ביקש העורר לעיין במסמכים שהוגשו לבית הדין לעררים, שהעיון בהם נמנע ממנו לפי סעיף קטן (ב), רשאי בית הדין לאפשר לו לעיין במסמכים, כפי שיקבע, אם לדעתו הצורך בעיון לשם עשיית צדק עדיף מן הטעם למניעת העיון.

(ד) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג), כללו המסמכים שנדרשה הרשות להציג לפני בית הדין לעררים לפי הוראות סעיף קטן (א), מידע אשר לדעתה אין לגלותו לעורר בשל העילות הקבועות בסעיף 9(א)(1), (2) או (4) לחוק חופש המידע (בפרק זה – מידע חסוי), יהיו מסירת המידע החסוי לבית הדין וזכות העיון של העורר בו בהתאם להליך הקבוע בסעיף 13 כט.

13 כט. (א) הרשות רשאית לבקש מבית הדין לעררים, להציג לפניו מידע חסוי, אף שלא בנוכחות העורר ובא כוחו ובלי לגלות להם את תוכנו; ביקשה כאמור תודיע על כך לעורר או לבא כוחו.

(ב) בית הדין לעררים רשאי לעיין במידע חסוי, שהוגשה לגביו בקשה כאמור בסעיף קטן (א), לשם החלטה בבקשה, ולקבל מהרשות פרטים נוספים לעניין המידע, שלא בנוכחות העורר ובא כוחו.

(ג) מצא בית הדין לעררים כי העניין שיש באי-גילוי של המידע החסוי, לשם הגנה על ביטחון המדינה, יחסי החוץ שלה, שלום הציבור או עניין ציבורי חשוב אחר, עדיף מן הצורך לגלותו לשם עשיית צדק, רשאי הוא לקיים את הדיון בעניינו של העורר אף שלא בנוכחות העורר ובא כוחו ובלי לגלות להם את תוכנו של המידע החסוי.

(ד) בית הדין לעררים יודיע לרשות ולעורר או לבא כוחו, על החלטתו בבקשה לפי סעיף זה, ורשאי הוא לקבוע שנימוקי ההחלטה, כולם או מקצתם, יהיו חסויים.

(ה) החליט בית הדין לעררים שלא לגלות לעורר ולבא כוחו את תוכנו של מידע חסוי, כולו או מקצתו, יורה לרשות על העברת פרטים או תמצית של המידע החסוי לעורר או לבא כוחו, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בעניין ציבורי חשוב אחר.

13 ל. לא יידרש בית הדין לעררים לערר בעניין שכבר נדון והוכרע על ידו, אלא אם כן חל שינוי בנסיבות או התגלו עובדות חדשות שלא היו ידועות במועד ההכרעה בערר; ואולם אם חל שינוי בנסיבות או התגלו עובדות כאמור, יביאן העורר תחילה לפני הרשות שקיבלה את ההחלטה הקודמת בעניינו, לצורך קבלת החלטה חדשה באותו עניין.

13 לא. (א) החלטה סופית של בית הדין לעררים ניתנת לערעור בזכות לפני בית משפט לעניינים מינהליים; ערעור לפי סעיף קטן זה יוגש בתוך 45 ימים מיום מתן החלטת בית הדין לעררים, אם ניתנה לפני העורר, ואם לא ניתנה לפניו – מיום שהומצאה לו.

(ב) החלטה אחרת של בית הדין לעררים, ניתנה לערעור לפני בית משפט לעניינים מינהליים, אם ניתנה לכך רשות מאת שופט של בית משפט לעניינים מינהליים; לעניין זה, "החלטה אחרת" – החלטה לעניין עיכוב ביצוע לפי סעיף 33 לחוק בתי דין מינהליים, וכן החלטה בעניין סמכות עניינית.

(ג) (1) הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים נגד החלטה בעניין המנוי בפרט 12 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, והיה תלוי ועומד, באותו מועד, ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לעררים שהוגש לפי סעיף קטן (א), הנובע מאותן נסיבות, ידון בית המשפט במסגרת העתירה, גם בערעור על החלטת בית הדין לעררים, והערעור על החלטת בית הדין לעררים – יימחק; ואולם אם טרם הגיש העותר ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לעררים לפי הוראות סעיף קטן (א), יכלול את טענותיו במסגרת העתירה לפני בית המשפט לעניינים מינהליים;

(2) על הגשת ערעור לפי הוראות סעיף קטן (א), במקרה שבו תלוי ועומד ערעור

הצגת מידע חסוי
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

סופיות הדין
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

ערעור מינהלי
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

שהוגש לפי סעיף 13 כא(א), ועל הגשת ערעור לפי סעיף 13 כא(א) במקרה שבו תלוי עומד ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 13 כא(ב).

13 לב. (א) (1) על אף הוראות סעיף 13 לא, על החלטת בית הדין לעררים בעניין מידע חסוי, רשאי היועץ המשפטי לממשלה לערער בזכות לפני בית משפט לעניינים מינהליים;

(2) הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבית הדין לעררים כי הוא שוקל להגיש ערעור לבית המשפט לעניינים מינהליים כאמור בפסקה (1), לא יעביר בית הדין לעררים את המידע לעורר עד להכרעה בערעור, ובלבד שהערעור יוגש בתוך 15 ימים מיום שמסר ההודעה כאמור.

(ב) (1) נדחה ערעור על החלטת בית הדין לעררים לגלות מידע חסוי, שהוגש לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לערער על כך, בתוך 15 ימים מיום שוהמצאה לו ההחלטה לדחות את ערעורו, לבית המשפט העליון, שידון בערעור בשופט אחד;

(2) הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבית משפט לעניינים מינהליים ולבית הדין לעררים כי הוא שוקל להגיש ערעור לבית המשפט העליון כאמור בפסקה (1), לא יעביר בית הדין לעררים או בית המשפט לעניינים מינהליים, את המידע לעורר עד להכרעה בערעור.

(ג) מסר בא כוח היועץ המשפטי לממשלה הודעה כאמור בסעיפים קטנים (א)(2) או (ב)(2), והחליט לאחר מכן שלא להגיש ערעור כאמור באותם סעיפים קטנים, יודיע על כך בהקדם האפשרי לבית הדין לעררים או לבית המשפט לעניינים מינהליים, שלהם נמסרה ההודעה כאמור.

(ד) הדיון בערעור לפי סעיפים קטנים (א) או (ב) יתקיים בדלתיים סגורות, ורשאי בית המשפט לעניינים מינהליים או בית המשפט העליון, לפי העניין, לעיין במידע החסוי לשם החלטה בערעור ולקבל פרוטוקול נוספים מבא כוח היועץ המשפטי לממשלה לעניין המידע, שלא בנוכחות העורר ובא כוחו.

(ה) החליט בית המשפט לעניינים מינהליים, במסגרת ערעור לפי סעיף 13 לא(א) לגלות מידע חסוי לעורר או לבא כוחו, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לערער על כך לבית המשפט העליון, ויחולו לעניין הערעור כאמור הוראות סעיפים קטנים (ב) עד (ד), בשינויים המחויבים.

13 לג. החליט בית הדין לעררים על גילוי של מידע חסוי לעורר או לבא כוחו, או הורה בית המשפט לעניינים מינהליים או בית המשפט העליון על גילוי של מידע כאמור, רשאים בא כוח היועץ המשפטי לממשלה או הרשות שעל החלטתה הוגש הערר, לבקש מבית הדין לעררים כי לא יביא בחשבון את המידע האמור לצורך החלטה בעניינו של העורר; ביקשו בא כוח היועץ המשפטי לממשלה או הרשות, כאמור, לא יתחשב בית הדין במידע האמור, והמידע לא יועבר לעורר.

13 לד. (א) שר המשפטים ממונה על ביצוע פרק זה, והוא רשאי, בהתייעצות עם שר הפנים, להתקין תקנות בעניינים אלה:

- (1) סדרי הדין ודיני ראיות בבית הדין לעררים, ובכלל זה הדרך להגשת ערר;
- (2) הוראות בדבר העברת הדיון בערר שהתקיים לגביו האמור בסעיף 13 לג, לדיון לפני מותב אחר של בית דין לעררים מזה שדן בבקשה לפי סעיף 13 כט, במידת האפשר;
- (3) סדרי המינהל בבית הדין לעררים;
- (4) קביעת שיעורים או שיעורים מרביים של הוצאות ושכר טרחה, לבעלי דין או לעדים;
- (5) אגרות בעד הגשת הליכים לבית הדין לעררים, ונסיונות חריגות שבהן יינתן פטור מאגרות כאמור.

(ב) תקנות לפי סעיף קטן (א)(4) ו-(5) יותקנו באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.

13 לה. שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הפנים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת,

ערעור היועץ המשפטי לממשלה על החלטה בעניין מידע חסוי (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

א-הסתמכות על מידע חסוי (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

תקנות לעניין פרק רביעי 1 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

שינוי התוספת (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

רשאי, בצו, לשנות את התוספת.

פרק חמישי: הוראות שונות

14. (א) שר הפנים רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצוע חוק זה, ובין השאר בענינים אלה:
- (1) סוגי אנשים שיהיו פסולים לקבל אשרה או רשיון ישיבה לפי חוק זה;
  - (2) תנאים שיש לקיים לפני שתינתן אשרה או לפני שיינתן, יוארך או יוחלף רשיון ישיבה לפי חוק זה;
  - (3) בדיקה רפואית של אנשים הנכנסים לישראל, טיפול רפואי בהם ובדיקה סניטרית וחיטוי של בגדיהם וחפציהם;
  - (4) אגרות בעד מתן אשרות ורשיונות לפי חוק זה לסוגיהם והפטור מהן;
  - (5) דרכי הגביה של הוצאות ההרחקה כאמור בסעיף 13(ב) ו-13(ב1), לרבות החלת הוראות פקודת המסים (גביה) על גביית הוצאות ההרחקה כאמור, ולרבות קביעת הוראות לחילוט או לעיקול כספים ומיטלטלין לכיסוי הוצאות ההרחקה;
  - (6) הוראות לענין הפעלת סמכויות לפי חוק זה בנוגע לעובד זר כהגדרתו בפרק ד'1 בחוק עובדים זרים, בהתייעצות עם שר התעשייה המסחר והתעסוקה;
  - (7) הקמתו ודרכי ניהולו של מקום משמורת מיוחד להחזקה של שוהה שלא כדין בישראל - בהסכמת השר לביטחון הפנים;
  - (8) דחיית הרחקתו של מי שניתן עליו צו הרחקה, לשם הסדרת עניניו וזכויותיו המשפטיות בישראל - בהתייעצות עם שר התעשייה המסחר והתעסוקה.
- (ב) תקנות לפי סעיף קטן (א)4 עד (6) ו-8 טעונות את אישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.
15. (א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה.
- (ב) שר הפנים ימנה קציני ביקורת הגבולות וממונים על ביקורת הגבולות לענין חוק זה מקרב עובדי משרדו, או מקרב עובדי המדינה במשרד אחר, לרבות מקרב שוטרי משטרת ישראל, בהסכמת השר הממונה על המשרד; הודעה על מינויים לפי סעיף קטן זה תפורסם ברשומות.
16. (א) שר הפנים רשאי להעביר לאחר את סמכויותיו לפי חוק זה, כולן או מקצתן, פרט לסמכות להתקין תקנות; הודעה על העברת סמכויות תפורסם ברשומות³.
- (ב) (בוטל).
17. (א) הוראות חוק זה לא יחולו על כניסתו לישראל או על יציאתו מישראל של מי שבא על פי אשרה דיפלומטית או אשרת שירות, ולא על ישיבתו בישראל של אדם כאמור שיש בידו דרכון חוץ דיפלומטי או דרכון שירות חוץ-תוקף; רשאי שר הפנים, בצו, לפטור מתחולת הוראות חוק זה בדבר כניסה לישראל, ישיבה בה או יציאה ממנה, סוגים נוספים של נציגי מדינות חוץ בעלי מעמד דיפלומטי או קונסולרי או ממלאי שליחות מיוחדת, בהתאם לאמנות או להסכמים בינלאומיים שישראל צד להם או בהתאם לנוהגים בינלאומיים שישראל מכירה בהם, ובלבד שאותה מדינה נוהגת כך כלפי ישראל.
- (ב) שר הפנים רשאי, אחרי התייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת, בצו שיפורסם ברשומות, לפטור סוגי אנשים נוספים מהוראות חוק זה, כולן או מקצתן, כליל או בסייגים.
- (ג) שר הפנים רשאי להתיר לעובר אורח שהגיע לישראל באניה או באוירון, להישאר

(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
תקנות
(תיקון מס' 19)
תש"ע-2010

(תיקון מס' 1)
תשכ"ו-1966
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 14)
תשס"ה-2005

(תיקון מס' 7)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 10)
תשס"ג-2002
(תיקון מס' 19)
תש"ע-2010
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 19)
תש"ע-2010
(תיקון מס' 19)
תש"ע-2010

ביצוע

(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

העברת סמכויות

(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

פטור
(תיקון מס' 1)
תשכ"ו-1966
(תיקון מס' 31)
תשע"ח-2018

³ ר' י"פ תשי"ג מס' 255 מיום 16.10.1952 עמ' 77. י"פ תשי"ז מס' 555 מיום 12.9.1957 עמ' 1347. י"פ תשס"ט מס' 5870 מיום 25.11.2008 עמ' 439. י"פ תשע"ב מס' 6451 מיום 26.7.2012 עמ' 5480. י"פ תשע"ו מס' 7132 מיום 22.10.2015 עמ' 663. י"פ תשע"ו מס' 7251 מיום 20.4.2016 עמ' 5252. י"פ תשע"ז מס' 7394 מיום 7.12.2016 עמ' 1312. י"פ תשע"ז מס' 7442 מיום 7.2.2017 עמ' 3258. י"פ תשע"ז מס' 7447 מיום 9.2.2017 עמ' 3486. י"פ תשע"ח מס' 7631 מיום 30.11.2017 עמ' 1801. י"פ תשע"ט מס' 8337 מיום 14.7.2019 עמ' 12734. י"פ תש"ף מס' 8712 מיום 26.2.2020 עמ' 4503.

בישראל, בלי אשרה או רשיון ישיבה, עד שהאניה או האוירון יצאו מישראל.

18. (א) חוק זה יחול על מי שייכנס לישראל אחרי תחילת תקפו ועל ישיבתו בישראל של אדם כזה.

תחולה והוראות מעבר

(ב) מי שנכנס לישראל לפני תחילת תקפו של חוק זה דינו יהיה כאילו חוק זה לא נתקבל. אין בהוראה זו כדי למנוע את שר הפנים מליתן רשיון לישיבת קבע לאדם שנכנס כאמור, ומשניתן לו הרשיון, יחולו עליו הוראות חוק זה.

(תיקון מס' 1)
תשכ"ו-1966

(ג) מי שהיה, ביום ט"ז בכסלו תש"ח (29 בנובמבר 1947), תושב השטח שהיה לשטח ישראל, ויצא משטח זה לפני אותו תאריך, וביקש, תוך שנתיים מתחילת תקפו של חוק זה לחזור לישראל – רשאי שר הפנים לתת לו אשרה לכך.

19. פקודת העליה, 1941 – בטלה. תקנות העליה שבתוספת הפקודה האמורה וכן תקנות, צווים והודעות שנעשו ואשרות, רשיונות ותעודות שניתנו לפי הפקודה האמורה, יעמדו בתקפם כאילו נעשו וניתנו לפי חוק זה.

ביטול ואישור תוקף

תוספת

(סעיף 13 כג)

(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011
צו תשע"ד-2014

החלטה של רשות, בענייני כניסה לישראל, שהייה וישיבה בישראל או יציאה ממנה, או בענייני אזרחות, לפי החיקוקים המפורטים בזה –

(1) חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 למעט החלטה לפי סעיף 11א;

(2) סעיף 7 לחוק האזרחות, התשי"ב-1952;

(3) סעיפים 30, 30א, 32, ו-32ד לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954;

(4) חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003, למעט החלטות לפי סעיפים 1א3, 3ב ו-ג3;

(תיקון מס' 30)
תשע"ח-2018

לעניין זה, "החלטה של רשות" – למעט החלטה שקיבלה הממשלה ולמעט התקנת תקנות. לא ייוקם בית הדין לערר לערר על החלטה בעניינים המסורים לבית הדין לביקורת משמורת, אלא לפי סעיף 13כד(ג) לחוק.

משה שפירא
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)